

ΤΕΥΧΟΣ 153

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ —	Γεγονότα και σχόλια
Κ. —	Εσωτερική εβδομάς
ΧΙΜΠΕΝ —	Κωνσταντίνος Α' και ο λαός του
ΦΟΥΡΝΕ —	Πρός την 18ην Νοεμβρίου 1916
Ν. Δ. ΛΕΒΙΔΟΥ —	Η γλώσσα ως ζήτημα έθνικόν
Ι. ΜΕΤΑΞΑ και Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗ —	Πολιτικά άγορεύσεις

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΣΕΡΡΑΣ-ΔΡΑΜΑΝ

Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΘΟΝΤΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 150

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚ. (γενικώς) λ. 1

» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Εξάμηνοι συνδρομαί Εξωτερικού και τρι-
μηνοί Εσωτερικού δέν γίνονται δεκταί.

— Διά δημοσιεύσεις άγγελιών ιδιαίτεροι
συμφωνία.

— Τα έμβάσματα άπευθύνονται δι' έπιτα-
γής προς την διεύθυνσιν.

— Διά πάσαν άνωμαλίαν περί την άπο-
στολήν του φύλλου οι κ. κ. συνδρομηταί πα-
ρακαλούνται ν' άπευθύνονται προς την δι-
εύθυνσιν.

ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΕΛΛ

SINGLE-DOUBLE-TRIPLE-GOLDEN-GEAR

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ SHELL MEX

ΟΠΩΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ Ή ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΚΑΝΟΝΙΣΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

SINGLE SHELL (ΣΙΓΚΛ ΣΕΛΛ) Όρυκτέλαιον λεπτόρευστον και μακράς διαρκείας. Τὸ ιδεώ-
δες όρυκτέλαιον δι' αὐτοκίνητα μικρᾶς δυνάμεως και μηχανᾶς
ψυχωμένας δι' ὕδατος και αὐτοκίνητα.

DOUBLE SHELL (ΝΤΟΥΠΛ ΣΕΛΛ) Όρυκτέλαιον μετρίως ρευστότητος, χρησιμοποιούμενον εἰς
τὰ πλείστα αὐτοκίνητα πολυτελείας, ἐξασφαλίζον τὴν εὐ-
κολον ἐκκίνησιν και εἰς τὸν ψυχρότερον καιρὸν λιπαίνει ἀ-
μέσως ὅλα τὰ κινούμενα μέρη.

TRIPLE SHELL (ΤΡΙΠΛ ΣΕΛΛ) Όρυκτέλαιον πολύρευστον ἰδίως διὰ καιρὸν λίαν θερμόν,
κατάλληλον διὰ μεγάλης δυνάμεως αὐτοκίνητα, λεωφορεῖα
και βαρέα αὐτοκίνητα. Κατάλληλον διὰ μοτοσυκλέτας.

GOLDEN SHELL (ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΣΕΛΛ) Λίαν παχύρευστον εἰδικῶς παρσκευασμένον διὰ μηχανᾶς
ψυχωμένας δι' ἄερος.

SHELL GEAR OIL (ΣΕΛΛΓΚΕΑΡΟ Ι.Δ) Ἐξαιρετικῆς ποιότητος όρυκτέλαιον διὰ τὸ κιβώτιον τῶν
ταχυτήτων και τοῦ διαφορικοῦ.

SHELL TRANSMISSION GREASSE (ΣΕΛΛ ΤΡΑΝΜΙΣΣΙΟΝ ΓΚΡΗΣ) Λίπος διὰ μηχανισμοὺς μεταδόσεως κινήσεων ἐκ τοῦ κινη-
τήρος (Transmission) κυλινδρικοὺς και με μπίλιες.

Τὸ ιδεώδες όρυκτέλαιον, ὅπως ἀποφεύγετε τὰς ἀπανθρακώσεις. Τὰ
όρυκτέλαια ΣΕΛΛ διυλίζονται οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζουν ἀνθράκω-
σιν, ἔχουν δὲ ἀποδειχθῇ κατόπιν δοκιμῶν, ὅτι δὲν ἀφίρουν κατὰ τὴν χρη-
σιμοποίησιν ἀνθρακα.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ BENZINHN ΚΑΙ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ

ΣΕΛΛ

SHELL COMPANY (HELLAS) LTD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A. E. B. E. "Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ",

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 153

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΟΜΙΛΕΙ Η Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β.

Οἱ πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς «Πρωίας»
κ. Παπαλεξάνδρου λόγοι τοῦ Βασιλέως Γε-
ωργίου θὰ ἡγήσουν ὡς κήρυγμα εἰρήνης
και σάλπισμα εὐνικὸν εἰς τὰς ψυχὰς πάν-
των τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ σύνεσις, ἡ μετριοπάθεια, ὁ πατριωτι-
σμός και ἡ πλήρης ἐπίγνωσις τῶν ἐν Ἑλ-
λάδι ζητημάτων διαφαίνονται πλήρως εἰς
τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, λό-
γους ἀληθοῦς ἡγεμόνος ποιοῦντος τὸν τό-
πον και ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν κοινωνικὴν
τάξιν και τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην. Ἡ φω-
νή Του ἐπὲρ τοῦ σχολείου, ὡς θεματοφύλα-
κος τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων και ἡ προ-
σῆλωσίς Του εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευ-
τικοῦ αἰσθήματος διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπο-
τελοῦν δείγμα τῆς ἀνάγκης ἥτις και μακρὰν
τῆς Ἑλλάδος γίνεται αἰσθητὴ ὅπως ἀνα-
στηλωθῇ ἡ ὀγυῆς ἐκπαίδευσις και ἐξαρθῇ
ὁ κλήρος εἰς ἐθνικὸν ἀπόστολον.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὡμίλησεν ὡς τι-
μιος Ἕλληρ, ὡς πατριώτης, ὡς ἀληθὴς ὁρ-
κήτος κράτους. Καὶ οἱ λόγοι του ἄς ἀκου-
σθοῦν παρὰ πάντων, ὡς εὐαγγέλιον, ὡς κή-
ρυγμα συμφιλίωσης, κήρυγμα ἀναπλάσε-
ως και παρότρυνσις πρὸς ἐργασίαν και πρό-
οδον.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ὅστις τρέφει τόσην
ἀγάπην πρὸς τὴν Βασιλείαν και τὴν Ἑλλη-
νικὴν Δυναστείαν, δύναται νὰ εἶναι ὑπερή-
φανος, διότι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ νέου ἡ-
γεμόνος ἀκούονται λόγοι σωφροσύνης και
πολιτικῆς περικοῖας, ἀπηλλαγμένοι κομμα-
τισμῶν και ἐμπαθείας, λόγοι ἀποβλέποντες
εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους και συμβάλ-

λοντες εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς τὴν
καλὰ ἂν δόξαν και εὐκλείαν.

Κατὰ τὰ ἐκ Βουκουρεστίου τηλεγραφήματα
ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἰς τὸν ἀπεσταλμένον
τῆς «Πρωίας» ἐξέφρασε τὴν χαρὰν Του δι-

ὅτι ἔδωκε δημοσιογράφον Ἕλληνα και τὴν
εὐχαρίστησιν Του διὰ τὴν δέξιν και ἡδι-

δραν. Ἡ ἀποφασίς τῆς Ἀντιάντ ἦτο ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐξῆς: «Πῶς νὰ διαπραγματευθῶμεν μὲ οἰονόμησιν ἐν Ἑλλάδι, ἂν αὐτὸς δὲν εἴται ὁ Βενιζέλος, τὸ σχέδιόν των ἦτο νὰ τοηθῶσιν ἢ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐκδιώσωσιν τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βενιζέλου εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἀκολουθῶν νὰ συγκομίσουν τὴν βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ γραμματίαν λήξαντος ἤδη. Ὅλα τὰ αὐτὰ τῆς Ἀντιάντ ἐδρίσκοντο εἰς τὸ καλὰν τοῦ Βενιζέλου.

Ὁ Ἰταλὸς καὶ Ρώσος πρεσβευτὴς, ἐν τούτοις, εἶχον διαφορετικὴν ἀντίληψιν ἀπὸ τὸν γάλλον καὶ τὸν ἀγγλον συνάδελφόν των. Οἱ ἐκπαισμένοι ὅλων τῶν διπλωματιῶν τῆς Ἀντιάντ εἰς τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολὴν ὅπως κίμης Μποσδάρι καὶ ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ παρηκολούθουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων εἰς τὰ Βαλκάνια προσεκτικῶς καὶ ἐγγυρῶν τὴν ἄλλοιῶσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἐλλήνικοῦ λαοῦ ἐναντι τῆς Ἀντιάντ. Καὶ οἱ δύο καὶ τὴν ἐλαχίστην δὲν εἶχον πίστιν εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ οἱ δύο ἀπελαμβάνοντο πῶς ὅτι ὁ Κοῦρς ἐπαίξε τὸ προσωπικόν τοῦ πολιτικὸν παιγνίδι ἐν Ἑλλάδι, τῇ ἀρωγῇ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἀντιάντ.

— Ἐχομεν ἀνάγκην στρατιωτῶν, ὅχι κατόχων τῆς ἐξουσίας, ἦτον ἡ φράσις τῆς ἰταλικῆς καὶ τῆς ρωσικῆς διπλωματίας ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ ἐγκρίσμα τῆς Θεσσαλονίκης ἀνελήφθη ἐν μέρει μὲν διὰ λόγους ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, ἐν Γαλλίᾳ, ἐν μέρει δὲ δι' ἐνίσχυσιν τοῦ γαλλικοῦ γοήτρου εἰς τὰ Βαλκάνια. Ἡ ἀποτυχία του μεγάλως ἐξηστέρησε τὸ γαλλικὸν γόητρον εἰς δόλοληρον τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολὴν. Ἡ ἀποτυχία ἐπὶ τὴν ἀναπληρωθῇ. Ὅπως εἰς παικτικῆς ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ παίζει καίτοι χάνει, οἱ γάλλοι ἐπέμενον πεισμένως ὅτι ἐπρεπε ἐν τέλει νὰ κερδίσουν ἐν Ἑλλάδι. Ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς παίκτας, ἐπὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀγάτης καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐλλήνων ἐξηγεμίζετο μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, εἰς πᾶσαν νέαν ἀπέλπιδα προσάδειαν, νὰ ἀνακηθῇ ὅτι ἀπωλέσθη.

(Πολιτικὴ πανικοῦ), ὅπως τὴν ἐξακρατήρουν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Κατὰ πόσον ἐπίσημος ἦτο ἡ σύλληψίς του, ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃ τις, ἀλλὰ ὅτι διεδόθη μεταξὺ τῶν γάλλων ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἐφόσον οἱ Ἕλληνες δὲν ἤθελον εἶτε μὲ τὸ καλὸν εἶτε μὲ τὸ

κακὸν νὰ ἐξέλθουν τῆς οὐδετερότητος, σχέδιον κατακινήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐκνοφορήθη μεταξὺ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ ἐν Ἀθήναις γάλλων καὶ διεδόθη παρὰ τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισήμους διαφεύσεις. Τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Σαρραῖν δὲν ἔκαμον τίποτε ἐν Μακεδονίᾳ. Θὰ κατήρχοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς Θεσσαλίας μὲ τὴν πρόθεσιν τάχα τὸν ἐλληνικὸν λαὸν νὰ σώσουν ἀπὸ ἑνα «γερμανόφιλον τύραννον». Διὰ τοῦτον δύο σκοποὶ θὰ ἐπετελοῦντο. Ὁ Σαρραῖν καὶ αἱ δυνάμεις του θὰ ἐξήρχοντο ἀπὸ μίαν δυσχερῆ στρατιωτικὴν κατάστασιν, ἄνευ ὁμολογίας σφάλματος ἢ ἥτις καὶ ἡ ἀπωλεσθεῖσα γαλλικὴ ἐπιτροπὴ ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀνεκῆτο, διὰ τῆς βίας εἶναι ἀληθές. Ὁ Βενιζέλος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐγκατασταθῇ ὡς δικαίωτος καὶ εἰδὸς τι ἀνθυπάτου τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολὴν. Ἡ Δημοκρατία θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀνακηρυχθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλίας, δημοκρατία ἡ ὁποία, ἐν τῇ πραγματικότητι, θὰ ἦτο γαλλικὸν προτεκτοράτον.

Ἡ ἰδέα ἦτο ἐκκλιστική. Τὴν ἤκουσα θερμοτάτα ὑποστηριζομένην ὑπὸ ἀνθρώπων διανοητικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπιτροπῆς ἐν Γαλλίᾳ. Ἐκκλινόντες ἐκ δύο ἀφειρηγῶν: ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶναι γερμανόφιλος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐχθρὸς τῆς Γαλλίας καὶ δεύτερον ὅτι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς σφοδρῶς ἐπεθύμει νὰ συνταχθῇ μὲ τοὺς Συμμάχους ἀλλ' ὅτι ἡμποδίζετο ἀπὸ τὸν Βασιλέα του, ἡθικῆς τις χροιά θὰ ἐδίδετο εἰς τὸ σχέδιον τῆς δημοκρατικοποιήσεως ἐνὸς καταδυναστευομένου λαοῦ, ἐπὶ παραδείγματι. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἴσως, ὁ στρατηγὸς Σαρραῖν τόσον δραστηρίως εἰργάζετο μετὰ τῶν βενιζελικών, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ ὁποῖοι θὰ διεξήγοντο τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1916, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ τοῦ Βενιζέλου οὐδέποτε διεξήχθησαν. Ἡ δραστηριότης τοῦ Σαρραῖν ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου, κατέστη γνωστὴν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι μᾶλλον κατὰ ἡ ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου ἀπέβλεπε. Οἱ Ἕλληνες ὑποπτεύονται τοὺς ξένους καὶ δὲν ἀνέχονται τὴν ξενικὴν ἀνάμειξιν εἰς τὰ ἐσωτερικά των πράγματα. Ὁ Σαρραῖν ὅμως θὰ ἀνεμυγνύετο οὐδεμίαν ἐχῶρει ἀμφιβολία.

Εἰς τὸ προσεχές: Ἡ πρώτη ἐπέμβασις τοῦ Σαρραῖν.

ΗΜΕΡΑΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΕΡΡΑΙ-ΔΡΑΜΑ-ΚΑΒΑΛΛΑ

Αἱ δημοσιευόμεναι ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐποχῇ» ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσαι περιγραφαὶ τῆς ἀποθεώσεως τοῦ δαφνοστεφοῦς Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἰς Σέρρας καὶ Δράμαν, τὰς ἐλληνικωτάτας καὶ τὰ πάνδενα ὑποστάσας αὐτὰς πόλεις ὑπὸ τὸν ἀποτρόπαιον βαρύτατον καὶ τυραννικὸν ζυγὸν τῆς βαρβαρότητος, εἰς ἐποχὴν ἀποδράσεως καθε ἰδεολογικῆς καὶ ἐκψωτικῆς κινήσεως ἐν τῇ ταλαιπώρῃ ταύτῃ χώρᾳ ἀποτελοῦν μεγαλοπρεπὴ καὶ συναρπαστικὸν διθύραμβον πρὸς τὴν ἀρετὴν, τὴν ἠθικὴν τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν αἰγλὴν μιᾶς ἐνδόξου, ἱστορικῆς περὶόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Πλήθην ἐνθουσιῶδη, βαθύτατα συγκινηθέντα κατακυριευμένα ὑπὸ λυγμῶν καὶ δακρύων ἀνακουφίσεως, εὐγνωμοσύνης καὶ ἐξάλλου χαρὰς θαμβωθέντα ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ φωτὸς τῆς ἐλευθερίας, τοῦ περιχυθέντος ἐν τῷ ἄβυσσῳ σκότει μακρᾶς καὶ καταθλιπτικῆς δουλείας, συνωθῶνται συμφύρονται ἀγάλλονται ζητωκραυγάζουσιν, πανηγυρίζουν περικυκλῶντα τὸν ἐλευθερωτὴν μεγαλειόβουλον καὶ στρατηγικώτατον Ἐθνάρχην. Εἰς τὰς μορφὰς των διαγράφεται ἐπιβλητικὴ καὶ ὑποβλητικὴ ἡ εὐφροσύνη. Αἱ τρέμουσαι ἀπὸ τὴν ἄφατον εὐχαρίστησιν καὶ συγκίνησιν χεῖρες των, αὐθορμήτως ὑψώνονται πρὸς Ἐκείνον ἔτοιμοι νὰ περιπτύξουν τὸν σωτῆρα καὶ ἀγωνιστὴν των πραγματοποιηθέντων πόθων των.

Παρακολουθοῦσι τὴν ὑπέροχον ταύτην ἑορτὴν χιλιάδες ψυχῶν, αἵτινες ἐμαρτύρησαν εἰς τὸν ζόφον τῆς τυραννίας, ὡσεὶ ἐὼν ἤθελον νὰ ἐνσαρκωθῶν καὶ ἐπαναζήσωσιν ἐλευθεραὶ καὶ ἀδέσμευτοι.

Ἐπίσημοι ὑπόδοχαί ὕμνοι καὶ ποιητικαὶ προσφωνήσεις, δοξολογίαι χοροὶ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν χαιρετισμοί, ἀποχαιρετισμοί, παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς λαμπροῦ πανηγυρισμοῦ Ἀναστάσεως.

Καὶ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν δραματικωτάτην σκηνογραφίαν Ἐκεῖνος εὐπροσώγος καὶ

γενναῖόψυχος, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ καὶ ἐμψυχώνει ὄνειρα, ἐλπίδας δικαίαις εὐγενεῖς ἐπιθυμίας.

Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος, ἐξετάζων μετὰ ψυχραιμίας τὰς ὥραιās αὐτὰς σκηνὰς δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τὸν λαοφιλεῖ αὐτὸν δημιουργὸν Βασιλέα, τὸν τοσοῦτον ἐξυβρισθέντα καὶ ἀδικηθέντα ὑπὸ τῶν ἀντιφρονούντων, ὅστις - φεῦ - παραμένει ἄταφος εἰσέτι μακρὰν τῆς Χώρας, τὴν ὁποῖαν ἠγάπησε καὶ ἐδόξασε.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— **Μεγαλειότατε ὁ ἰσχυρὸς εἶναι πλοῦσιος καὶ οἱ κάτοικοι φίλεργοι. Δὲν ἐκτιοῦμεν εἰμὴ μικρὰν χεῖρα βοήθειας ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν.** Εἰς πέντε ἡμέρας θὰ ξαναζωντανεύσωμεν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐγγέλασεν ἐπιδοκιμαστικῶς. Τὰ ἀπόγευμα εἰς τὰς 5 ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Πρίγκηπες ἐφ' ἀμαξῶν περιήλθον τὴν ἀποτεφρωμένην κεντρικὴν πόλιν συνεχίσαντες τὴν ἀμαξοδρομίαν μέχρι τῆς ρωμαντικῆς ἐξοχῆς Κιόστα καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἡ Βασιλικὴ συνοχὴν. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀποτεφρωθεισῶν δειὰ διήλθε διὰ μέσου τῶν ἀποτεφρωθεισῶν συνοχῶν. Παρὰ τὴν κατερειπωμένην ἐκ τοῦ πυρὸς Μητρόπολιν παρὰ τὸν ἀρχαῖον Βυζαντινὸν ναὸν κτισθέντα ἐπὶ Ἀνδρονίκου ὁ Βασιλεὺς κατήλθε καὶ περιεργάζετο τὰ εἰρήπια ἀποθαυμάζων τὰς παρὰ τὴν φοβεράν καταστροφὴν διασωζόμενας ἐπὶ τῶν τοίχων εἰς τὴν κατὰστασιν ἀγιογραφίας διὰ μωσαϊκῶν. Ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως τὰ κειμήλια τῆς Τέχνης περισωθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπανήλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα περὶ τὴν 7ην ἑσπερινήν. Καθ' ὅλην τὴν διώρον ταύτην ἀμαξοδρομίαν αἱ ἐκδηλώσεις εὐλαβείας καὶ ἐνθουσιώδους λατρείας τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα ἐφθασαν εἰς ἑξαψὺν ὄνειρον.

Οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν παιδίων μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν γερόντων, μὲ τὸν

κίνδυνον να καταπατηθῶν ἀπὸ τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς παρακολουθούσας ἐφιέλπους, ἀναιρούμενοι, περιρρεόμενοι ἐκ τοῦ ἰδρώτος, ἐμπλεκόμενοι ἀκαταπαύστως εἰς τὰ ἐρετρία, ἔχοντες παρακολουθούσας τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, ζητωκραυγάζοντες καὶ εὐλογούντες τὸν Θεὸν οὗ ἐχαρίσεν εἰς τὴν πόλιν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοσοῦτον θεῖον δράμα. Ὑμνοὺς λαοὺ ἰσχυροῦ ἐπὶ τῶν ἐρετριῶν ἐν ἀναιμότητι. Ὡς δὲ διήρχετο ἡ βασιλικὴ συντροφία περὶ τὰς ἀμάξας καὶ ἐζητωκραύγαζον τὸν βασιλέα καὶ ἀμεσῶς ὠρῶμεν διὰ τῶν συντομιῶν τῶν ὁδῶν, μετὰ τῶν συντομιῶν τῆς πορείας, ἵνα καὶ πάλιν εὐρεθῶσι πρὸ τῆς βασιλικῆς ομαλίας.

Ἐπὶ οὗτο ὥρας παρετάθησαν συγκινητικοὶ σκηναὶ τοῦ ἐξαλλοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Κατὰ τὴν διόδον ὑπὸ τὰς μὴ καίσιμας ἐλαχίστας Ἑλληνικὰς οικίας, ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἐρρῶντο ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν δι' ἀνδρῶν καὶ κυρῶν.

Ὁ βασιλεὺς ἐφαίνετο εὐδαίμων, αἰδομένοιο τόσοις μεγάλοις τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ Του. Ἡ ἐντύπωσις τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως, ὑπῆρξε θαυμάσια, μετὰ μισοῦ κατὰ τὴν καταστροφῶν. Ἐθεοῦται ὅτι εὖρε τὸν ὁλεθρὸν τῆς πόλεως φοβερώτερον πάσης γενομένης περιγραφῆς.

Τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωταγωγῆθη δι' ἐνεργειῶν φωτῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ τζαμιά καὶ ὁ μιναρεῖς, ἐγένετο δὲ μεγαλοπρεπὴς τὴν λαμπρότητα, ἡ γὰρ ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν σχολείων καὶ ἀκολουθοῦντος τοῦ λαοῦ.

Ἐξακολουθούσης τῆς λαμπρότητας, παρετάθη δὲ τὸν ἐν τῷ Διοικητηρίῳ, εἰς ὃ παρετάθησαν ὁ βασιλεὺς, οἱ πρίγκιπες, ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀκίλ μπέης, ὁ δικηγόρος Θεοδῶς μπέης, ἀντιπρόσωπος τῆς ὀθωμανικῆς κοινότητος, ὁ Νομάρχης καὶ ἄλλοι τῶν ἐπὶ τῶν καὶ προκρίτων.

Προέβησαν ὁ Μητροπολίτης, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὁ Θεοδῶς μπέης. Ἡ πρόβησις τοῦ τελευταίου ἦτο ὁρατοτάτη, παραλλήλως τὴν Βουλγαρικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν καὶ ἐξάρατος δι' ἐνῶν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός, καταλαμβάνων τὰς Τονομαρῶν χώρας, ἔφερε τὰ δόξα τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ ἐλευθερίας, ὁ Βουλγαρικὸς στρατός, εἰσβάλλων ἐνέσπειρε τὴν ἐρήμωσιν καὶ συνέδραμε διὰ τῆς τρομοκρατίας, τὴν ψυχὴν τῶν καταλαβανόντων χωρῶν. Ὁ βασιλεὺς ἡ χαρὶς διὰ τὰς προσπάσεις, προσέδρασε δὲ

ὅτι ὁ Θεοδῶς μπέης οὐδὲν τῆς ἀληθείας ὀλιγότερον εἶπε.

Ἀφ' οὗτος τοῦ γεύματος, ὁ βασιλεὺς κατήλθεν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Διοικητηρίου καὶ παρακολούθησε τὰς μαθητρίδας τῶν σχολείων, ἀδούσας καὶ χορευούσας. Περὶ τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἐκπομπὴν τῶν πληθύνοντων, ὁ βασιλεὺς ἀπεσῶρθη εἰς τὸ Ἀνάκτορον.

Εἰς τὴν Δράμαν

Ἡ 10ῃ πρωτὴ τῆς 29 Ἰουλίου εἶχεν δοθῆναι πρὸς ἀναχώρησιν τοῦ βασιλέως ἐκ Σερρών.

Ἀπὸ τῆς 8ης ἤδη τὸ Ἀνάκτορον εἶχε πολιορκηθῆναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, πλήθην δὲ ἤρχισαν κατερχόμενα πρὸς τὴν λεωφόρον τοῦ σταθμοῦ.

Τὴν 10ῃν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκιπες ἐπέβησαν ἀμάξων, ἐπεφυλαμένοντες φρονιτωδῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔρχετο καὶ ἐζητωκραύγαζον, κατὰ τὴν πορείαν τὰς βασιλικὰς ἀμάξας μέχρι τοῦ σταθμοῦ, ὅπου οὕτως ἐσχηματίσθη ἐπιβλητικὴ διαδήλωση ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἀσθμαίνοντων. Κατὰ τὴν πορείαν τῆς βασιλικῆς πομπῆς ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἔως τὸν σταθμὸν ἡ λεωφόρος ὁμοιάζετο πρὸς παράδοξον στίβον ἀδίου, ὅπου, γέροντες καὶ κοράσια παιδία καὶ γυναῖκες, διηγωνίζοντο εἰς ταχὺτητα.

Τὸ θέαμα ἐνεθουσία καὶ συνεκίνησε.

Εἰς τὸν σταθμὸν ὁ βασιλεὺς ἀπεχαιρέτησε τοὺς προκρίτους καὶ ἐπισήμους, ἀποσπῶντας τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου, ὅστις καθ' ἡν στιγμήν ὁ βασιλεὺς ἀνέρχετο εἰς τὸ βαγόνιον, εἶπε μεγαλοφώνως:

«Μεγαλειότατε, οὗς εἶμεθα ἐγγνώμονες. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἡμέρα θὰ μείνῃ ἀληθινὸς ἥχος εἰς ὅλους μας».

Πλήθος λαοῦ, κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς, πενήμεν ἀπαύστως, μέχρι ἀπομακρύνσεως τοῦ τραίνου, ἀναχωρήσαντος τῆς 10 1/2.

Ἡ δὲ διώρυγα διαδρομῆς μέχρι Δράμας ὑπῆρξε γοητευτικὴ διὰ μέσου φύσεως παγκάλου.

Ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκιπες ἀπελάσαντες ἐκ τῶν παραθύρων τὸ θαυμάσιον θέαμα. Εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς Ὁσούρας καὶ Ὁτέλικο οἱ κάτοικοι εἶχον κατέλθει ὅπως ἴδωσιν καὶ ἐπεφνημίσουν τὸν ἑλευθερωτὴν Στρατηλάτην.

Εἰς τὴν Δράμαν, ἥτις, ὁρωμένη ἐκ τῆς

γραμμῆς, προβάλλεται πλήρης ζωῆς μετὰ τὰς μεγάλας ὁμιλητικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ χαρίεσσα καθὼς αἱ οἰκίαι τῆς κορύπτονται ὑπὸ τὰ φυλλώματα πλῆθους δένδρων, ἐγένετο εἰς τὸν βασιλέα ἀποθέσις ὁμοία τῆς τῶν Σερρών.

Εἰς τὸν σταθμὸν ἡ φιλαρμονικὴ τῆς πόλεως «Ὁρφεὺς» ἀνέκρουσε τὸν ὕμνον.

Ἀμα τὴν ἀφίξει τοῦ τραίνου ἐπιτροπὴ ἀπὸ τῶν Μητροπολίτην τὸν Νομάρχην τὸν Μοναρχὴν τὸν Ῥαβδῖνον καὶ ἄλλους προκρίτους ἐδεξιώθησαν τὸν βασιλέα.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀγαθάγγελος προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς.

«Εὐλογητὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Παντοκράτορος».

«Μεγαλειότατε. Ἡ Ἑλληνικὴ πόλις καὶ Ἐπαρχία Δράμας, ὑποδεχομένη σήμερον ἐν ἀνεκφράστῳ ἀγαλλιάσει, προσφωνεῖ Σὲ τὸν δαφνοστεφῆ βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν IB' δι' ἐμοῦ τοῦ Ἑλλήνος Μητροπολίτου ἐγκαρδιώματα τὸ «ὡς ἐν παρόντι, βασιλεῦ», μετὰ τὴν ἐκφραστικωτάτην καὶ κραταιοτάτην καὶ πολυσήμαντον ἐκείνην τοῦ Ἐυαγγελίου μας ρήτραν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Παντοκράτορος».

«Ὅπως ἐκ Θεοῦ ἔσται βασιλεὺς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι ἀπελευθερώσεως καὶ οὐχὶ κατακτησεως καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ καὶ οὐχὶ ζωῶνους βαρβαρότητας, ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχαίας ἐκπολιτιστικῆς Ἑλληνικῆς δόξης ἡμῶν, ἐν ὀνόματι τῆς πραγματικῆς δικαιοσύνης πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς Σου.»

«Νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, ἀλλὰ καὶ γνωστότατος ἐκπολιτιστὴς ὅσον καὶ δικαιοτάτος τοῦ βαρβαρισμοῦ πολέμιος, τὸ ὄνειρον χιλιάδων Ἑλλήνων ἐν τῷ λεοντοκάδῳ μεσσηνίῳ, στρατηγικωτάτῳ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, σήμερον ἐν Δράμῃ ἐγένετο γλυκυστὴν πραγματοποίησις δι' ὃ ὁλοφύχως πάντες δακρύουν ἐκ χαρᾶς ἀνακραύζοντες:

«Ζήτω ὁ δαφνοστεφῆς ἡμῶν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος IB'».

Παταγωδῶς καὶ ἐπαινετικῶς ἀντήχησεν ἡ ἡχώ τῆς ζητωκραυγῆς ταύτης. Ὁ βασιλεὺς ἠσπάσθη τὸν Στρατὸν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου ἐνχαριστῶν, ἐχαίρεισε τοὺς λοιποὺς διὰ χειρουργίας καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν πριγκίπων ἐπέβη ἀμαξῶν, ὑπὸ ἀτελευτήτους ζητωκραυγᾶς.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως εἶχε σιγῇ κομπούρη ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς:

«Ζήτω ὁ δαφνοστεφῆς ἡμῶν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος IB'».

Κατὰ τὴν διαδήλωσιν παρίστατο καὶ Μουσουλιάνοι. Ἡ πομπὴ ραινομένη δι' ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἐξωστῶν κατέληξεν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν πρὸς τέλοςιν δοξολογίας.

Καὶ εἰς τὰς Σέρρας ὁ βασιλεὺς ἄμα κατελθὼν ἐξήτησε ἵνα τερεσθῇ δαξολογία ἀλλὰ ἡ φιλόδοξος αὐτοῦ ἐπιθυμία δὲν ἐξεπληρώθη διότι οἱ βάρβαροι εἶχον πυρπολῆσει πάσας τὰς ἐκκλησίας.

Πρὸ τοῦ ναοῦ παρατεταγμένοι ἔβαλλον ἄσματα αἱ μαθήτριαι τῶν σχολείων ἡ φιλαρμονικὴ δὲ ἀνέκρουε τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον.

Ἡ δοξολογία ἐτελέσθη ἐν ἀρχῇ συγκινήσει. Εἰς ὅλων τῶν ὀφθαλμῶν ἔρρευσαν δάκρυα διὰ τὴν ἐν τῷ Πολυχρόνῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου IB'.

Ὁ βασιλεὺς ἵστατο ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου, προκαλὼν τὴν συγκίνησιν καὶ τὸν θαυμασμόν τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, μετὰ τὴν λαμπροπρεπῆ προαίτηα τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ παραστήματος.

Ἀηγοῦσης τῆς ιεροτελεστίας ὁ Μητροπολίτης συνεκίνησε πάντας διὰ θαυμασίας προσαγορεύσεως εἰς τὴν διεκτιμωμένην τὰ μαρτύρια καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς Βουλγαροκρατηθείσης Δράμας τῆς ὁποίας ἡ διάσωσις ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἔπειτα εἰς τὸν βασιλέα τὸν διατάξαντα τὴν κεραινοδόχον προέλασιν τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ.

Ἡ προσφώνησις κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

«Ὅπως ἐντείνε καὶ κατενοδοῦ Μεγαλειότατε καὶ βασιλεῦς δαφνοστεφῆς πάντας εἰς τὰς καρδίας ἔλυν μας ἐκκλησιῶν ἐνδύξως τοὺς πανελληνίους δικαιοτάτους καὶ ἐκπολιτιστικούς πόθους τοῦ λαοῦ τῆς Σερρατικῆς γῆς ἐδραστηριομένου Ἑλληνικοῦ Στ' Ἐθνους.

«Ὁ δαφνοστεφῆς βασιλεὺς ἡμῶν Κωνσταντῖνος Ζήτω».

Ὁ δόλος τοῦ ναοῦ ἐδοξετο ἐπὶ μακρὸν ἐν τῶν ζητωκραυγῶν. Ὁ βασιλεὺς ἠνχαρίσθη σεν ὁ δὲ Μητροπολίτης ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους μετὰ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ ὀθωμανοὶ εἶπεν:

«Ὁ βασιλεὺς ἐνχαριστεῖ πάντας ὑμᾶς».

εὐχαριστοῦσαν ἐπίσης καὶ οἱ λαοφιλέστατοι καὶ ἐθνοφιλέστατοι πρίγκηπες.

Ἐκ τοῦ ναοῦ μέσῳ πάντοτε τοῦ αὐτοῦ συνωστισμοῦ καὶ τῆς ἀφαντάστου φρενίτιδος, ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν λέσχην τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, ὅπου συνωμίλησε μετὰ τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου τοῦ Προέδρου τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος οὔτενες καὶ παρεκάθησαν εἰς τὸ παραπεταμένον ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τῆς Λέσχης βασιλικὸν γεῦμα.

Τὸ πλήθος, ὅπερ διαρκῶς ζητωκραυγάζον ἀνέμενε κατωδέν τῆς Λέσχης, παρηκολούθησε τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς πρίγκηπας μεταβάτες μετὰ τὴν λήθην τοῦ γεύματος περὶ ὥραν 2 μ. μ. εἰς τὸ Ἀνάκτορον αὐτῶν.

Ἡ πόλις ἅπασα ἐπὶ ποδὸς εἶχεν ὄψιν πανηγυρικὴν καὶ χαρμόσυνον.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἀντιπροσώπους τῆς Ἰσραηλιτικῆς καὶ μουσουλμανικῆς κοινότητος καὶ ἄλλους προκρίτους. Περιῆλθε τὴν πόλιν ἐφ' ἐμάξης μετὰ τῶν πριγκήπων ἐπευφημούμενοι παντοῦ φρενιτιωδῶς. Τὴν ἑσπέραν χοροὶ κορασίδων καὶ μαθητῶν, εἰς τὸν κήπον τῶν Ἀνακτόρων, ἔφαλλον ἀρμονικώτατα ᾄσματα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1915-17

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΕ

Τὸ δεύτερον 1) μέρος τῆς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν ὁ κ. Μπεναζέ ἀπηύθυνε τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει τὰ τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1916 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Δύο ἀποτελέσματα θετικὰ ἐπετεύχθησαν: ἰον ἡ γραπτὴ δι' αὐτῆς τῆς χειρὸς τοῦ Βασιλέως ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν κομίζω πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν παραιτηθέντων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀπολυθέντων στρα-

1) Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῖχος.

Κατὰ τὸ δεῖπνον τὸ παρατεθὲν εἰς τὰ ἀνάκτορα παρεκάθησαν: ὁ Μητροπολίτης, ὁ ἑξαρχικὸς Διοικητὴς, ὁ ὑπασιάρχης τοῦ Βασιλέως κ. Φραγκοῦδης ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Δήμαρχος. Τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωταγωγίθη ἐγένετο δὲ μακρὰ λαμπαδηφορία ἥτις ἡγουμένων τῶν μουσικῶν καὶ σωματῶν καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἔστη πρὸ τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας παρετείνοντο ἐκκωφαντικὰ καὶ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ἕως οὗ ἐπεβλήθη οἰγὴ καὶ δι' ὀλίγων ὁ Μητροπολίτης προσεφώνησε τὸν Βασιλέα ἵνα πανηγυρίσῃ καὶ πάλιν τὴν ἄκρατον ἀγαλλίαν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ θείᾳ εὐτυχίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως.

Ὁ λαὸς ἐπανελάβε παταγώδη τὴν ζητωκραυγὴν τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐξηκολούθησε τὴν φωτεινὴν διαδήλωσιν διὰ μέσον τῆς πόλεως ἐν φρενίτιδι ἥς μετεῖχον μετὰ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμόν αἱ Ἑλληνίδες ἐκ τῶν καταφύγιων ἐξωστῶν καὶ τῶν παραθύρων ὅσοι πανηγυρισμὸς ἐξηκολούθησε σχεδὸν ἐν ἀλλοφροσύνῃ μέχρι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου.

Εἰς τὸ προσεχές: Ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Καβάλλαν.

λόγοι καταδεικνύουν πόσον εἶναι ἐπωφελὲς νὰ διευκολυνθῇ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σοβαρωτάτης ἐνεργείας τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτελέσουν, τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ ἀφοπλισμοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ. Ὁ μόνος φόβος τοῦ Βασιλέως, φόβος εὐνόητος, εἶναι ὅτι τὰ ἴδια τὰ ὅπλα θὰ παραδοθῶν εἰς Ἑλλήνας οἱ ὁποῖοι θὰ τὰ χρησιμοποιοῦσαν ἀκολούθως διὰ νὰ βαδίσουν ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀνατρέψουν τὴν δυναστείαν του.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς φόβους αὐτοὺς ἐπετύχομεν περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς 7ης Νοεμβρίου τὴν σύνταξιν τῆς τελευταίας παραγράφου εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίεται φόρος τιμῆς εἰς τὸ ἰδεώδες τὸ ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ τῶν ταχθέντων παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ

Αἱ δυνάμεις τῆς Ἀντάντ φρονοῦν ὅτι διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ θέσις τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ πλήρης ἀσφάλεια τῶν συμμάχων ἐν Μακεδονίᾳ στρατευμάτων, δίκαιον εἶναι εἰς ἀντιστάθμισμα τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ τῶν γερμανοβουλγάρων, νὰ συγκατατεθῇ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν ἐκχώρησιν τοῦ πολεμικοῦ ἑλληνικοῦ ὕλικου.

Κατὰ συνέπειαν, αἱ δυνάμεις εἶναι σύμφωνοι ὅπως ἀξιῶσιν τὴν παράδοσιν (ἀπαριθμησις τοῦ ὕλικου δι' ἣν ἀκόμη δὲν καθηρτίσθη συμφωνία).

Διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐκχώρησις αὐτὴ καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῶν ἐν τῷ μέλλοντι αἱ εὐμενέστεραι διαθέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Συμμάχων Δυνάμεων, ἀναλαμβάνουν αὗται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὁρῶν τὰ πιεστικὰ μέτρα τὰ ἐφαρμοσθέντα ὑπ' αὐτῶν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς καὶ νὰ μὴ ἀνεχθοῦν ποτὲ ὅπως, ἐνοπλοὶ ἑλληνικαὶ ὁμάδες, αἱ ὁποῖαι διεκρούσαν ὅτι δὲν ἀποβλέπουν εἰς ἄλλον σκοπὸν ἢ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἀπαηκουσθῶν τοῦ ἰδεωδους αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναλήψεως στασιαστικῶν ἐγχειρημάτων.»

Τέλος τῆς διακοινώσεως.

«Ἡ ἀνωτέρω διακοινώσις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος ἔχει ἀντίγραφον τῆς. Θὰ τὴν ἀποκοῦσῃ τυπικῶς καὶ θὰ ἐπιτεθῇ κατόπιν νὰ ἐφαρμοσθῶν ὅλαι αἱ διατάξεις τῆς. Συνεφωνήθη ὅπως εὐθὺς μετὰ ταῦτα καὶ διὰ νὰ ἀποφευχθῇ πᾶσα ταραχὴ, ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀπηύθυνε

προκήρυξιν, τῆς ὁποίας κομίζω τὸ κείμενον καὶ τῆς ὁποίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἔλαβεν ἀνάλυσιν ἐν σημειώματι.

» Εὐκταῖον θὰ ἦτο ὅπως, κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς προσπαθεῖ νὰ μᾶς δώσῃ ἀφ' ἑνὸς τοὺς ἐθελοντάς της ἐξ ἄλλου τὸ πολεμικὸν ὕλικόν της ἐν τῇ πραγματικότητι δὲ ὅτι διαθέτει χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, θὰ ἔπρεπε νὰ παραμερισθοῦν καθημερινὰ διενέξεις διὰ λεπτομερεσιὰς ζητήματα. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δὲν ἄγνοοῦν ὅτι πρόσωπά τινα διάκεινται ἐχθρικῶς πρὸς τὴν συμφωνίαν αὐτήν. Εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιδείξουν τὴν μεγαλειτέραν ὑπομονήν, μέχρις ὅτου ἡ πλήρης συνεννόησις ἀποδώσῃ ὅλους τῆς τοὺς καρπούς. Μὲ ἐπεκρίσαν νὰ γνωρίσω εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅτι ἔχουν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἀρχηγόν τῶν συμμάχων ναυτικῶν δυνάμεων (ἀκολουθεῖ παρατήρησις τὴν ὁποίαν δὲν νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγράψω. Τὴν φροντίδα αὐτὴν ἀφήνω εἰς τὸν κ. Μπεναζέ. Λυπούμαι διότι πρέπει νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν αὐτήν, ἀλλὰ τόσον σαφῶς μοῦ ἤπεδείχθη καὶ μοῦ ἐπανελήθη μετὰ τόσης ἐπιμονῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας ἔσχον ἐν Ἀθήναις μετὰ προσωπικότητων ἀνηκουσῶν εἰς τὰ δύο κόμματα τὸ βασιλόφρον καὶ τὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὥστε νὰ θεωρῶ παράλειψιν τοῦ καθήκοντός μου, ἂν δὲν τὴν ἀνεκοίνωσιν εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν.

Τέλος τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Μπεναζέ.

Ἡ τόσον φωτεινὴ αὐτὴ ἐκθεσις αἱ λογικώταται εἰσηγήσεις θὰ ἔπρεπε νὰ φωτίσουν πλήρως τοὺς ἰθύνοντάς μας καὶ νὰ γίνουν ὁ κανὼν τῆς τακτικῆς μας. Θὰ καταφανῇ ἐν συνεχείᾳ ὅτι οὐδὲν ἔγινε καὶ ὅτι χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὰς δύο ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ἐζητεῖ ἀπητήθη ἡ ἐκ πέρους τῆς ἐκτέλεσις τῶν ὑποσχεσῶν τῶν ὁποίων τὸ ἀντιστάθμισμα ἦσαν αἱ ἐγγυήσεις. Ἀπετέλει πράγματι τοῦτο ἀξίωσιν ἀληθῶς δρακόντειον καὶ ἀποδοδεκτόν. Καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῆς εἰς τὴν ἀποδοδεκτόν, παρὰ τὰς προειδοποιήσεις εἰσιν αὐτήν, παρὰ τὰς προειδοποιήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξ ἡ κυριωτέρας αἰτίας τῶν γεγονότων τῆς 1ης Δεκεμβρίου, 18 Νοεμβρίου).

Ἀς τονισθῇ ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ ἀρχιναύαρχος ἐπισυνῆψεν εἰς τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ τοῦ κ. Μπεναζέ καὶ τινὰς σκέψεις:

επικίνδυνος και κρίσιμος διότι εάν ο αντιδενιζελισμός δεν κατήρχετο εις τας εκλογάς, τότε θα έπρεπε ως πολιτικός κόσμος να θεωρήσει τον εαυτόν του ότι εξώφλησε δια πάντος εις την Ελλάδα.

Διότι θα παρεδίδετο ή Ελλάδα εις τον αντίπαλον πολιτικόν κόσμον εν τω όποιω αν υπήρχαν μερικές συντηρητικά και σώφρονες ήτοι μοιραίες κατά βιολογικήν ανάγκην αναπόφευκτον να υπερισχύσουν αι άκραι μερίδες. Κρίσιμος περίστασις, διότι θα παρεδιδόμεθα χειροπόδαρα εις την στρατοκρατίαν. Και τότε εν μέσω δισταγμών εν μέσω των αντιδράσεων, ήμεεις έσχουμεν το θάρρος να είπωμεν: θα κατέληθωμεν εις τας εκλογάς διότι είνε ανάγκη να σώσωμεν τον πολιτικόν κόσμον ήμών, τον όποιον θεωρούμεν ως τον ευγενέστερον των πολιτικών κόσμων της Ελλάδος.

Και κατήλθωμεν εις τας εκλογάς ύβριζόμενοι από διάφορα στρατόπεδα και όμόφρονες εξ ήμών, οι όποιοι ήναγκάστησαν να μάς ακολουθήσουν διότι δεν ήτο δυνατόν να πράξουν άλλως.

Εάν αυτήν την στιγμήν υπάρχει κοινοβούλιον με πολιτικές μερίδας συγκροτημένον, εάν υπάρχει ή λαϊκή έλευθερία, εάν αυτήν την στιγμήν υπάρχει πολιτικός κόσμος διευθύνων την Ελλάδα, τοτο οφείλεται εις το κόμμα των Ελευθεροφρόνων. Μετ' ολίγον εύθως άμέσως, όταν το αναλογικόν σύστημα παρουσίασε κατατετηγμένους τας πολιτικές δυνάμεις της χώρας όταν υπήρξε ζήτημα πλέον πώς είναι δυνατόν να σχηματισθή Κυβέρνησις πολιτική άπέναντι του διλήμματος εάν θα έπρεπε πάλιν να συμβιβασθώμεν προς τους αντιπροσωπεύοντας την στρατιωτικήν βίαν τί έπραξε το κόμμα των Ελευθεροφρόνων;

Μετά πολλούς δισταγμούς και μεκά μίαν αγωνιώδη ψυχικήν πάλιν άπεφασίσαμεν να χροιάμεύσωμεν ως το κύριον έρεισμα του σχηματισμού της Οικουμενικής Κυβερνήσεως.

Εάν δεν σχηματίζετο ή Οικουμενική κυβέρνηση και της Οικουμενικής κυβερνήσεως υπήρξαμεν ήμεεις οι κύριοι συντελεσται που θα εύοισκόμεθα αυτήν την στιγμήν εις ποίον χάος πολιτικόν και εις ποίαν αναρχίαν.

Και όταν πάλιν ή Οικουμενική κυβέρνηση διέτριψε τον βίον αυτής τον μοιασμόν, διότι δεν ήτο δυνατόν παρά να σταματήση μίαν ήμεραν, και όλισθήσασα επάνω εις εν μικρόν λιθάριον κατέπεσε και ήγήσθη εκ νέου το ζήτημα: «Τί θα γίνη πάλιν ή χώρα μας; Θα πέση εις την άναρχίαν των εκλογών με όλα τα άμφίβολα άπο-

τελέσματα αυτής θα πέση πάλιν εις τον δικτατορικόν κυκεώνα;» ήμεεις έθέσαμεν κατά μέρος τα αίσθήματα ήμών, ήμεεις ήδιαφορήσαμεν δια τας διαβολάς και εν συνελεύσει του κόμματος ήμών άποτελουμένην από τους εκπροσώπους του κόμματος βουλευτάς άπεφασίσαμεν να σχηματίσωμεν την Κυβέρνησιν Συνασπισμού.

Και αν υφίσταται κυβέρνηση εις την Ελλάδα και αν ελπίζωμεν εις εν καλύτερον αύριον, τοτο οφείλεται εις ήμας που τα υπεσχέθημεν απλά εις τον Ελληνικόν λαόν προεκλογικώς. Υπεσχέθημεν ότι θα συντηνώμεν δι' όλων των δυνατών μέσων εις την άποκατάστασιν γαλήνης και όμαλου βίου πολιτικού φράσεις άδοξοι και συγκεχυμένοι τας όποιας κάθε πολιτικόν κόμμα τας έχει αναγράψει εις το πρόγραμμά του. Ημεεις όμως τας έπιστεύομεν, ήμεεις όμως πράγματι δεν τας εξαγγείλαμεν δια να είπωμεν κάτι προεκλογικώς ήμεεις το έθεωρήσαμεν ως άλληθρον πρόγραμμα μας και τα εξετελέσαμεν εν όλη αυτών τη εκτάσει.

Δέν ακολουθούμεν το οικονομικόν πρόγραμμα ουδενός έτέρου κόμματος, ειμή μόνον το ιδιόν μας.

Αι ιδέαι αι εφαρμοζόμεναι σήμερον προς άναστήλωσιν της οικονομικής καταστάσεως της Ελλάδος-- χωρίς ουδ' επ' ελάχιστον να μειώσω την αξίαν του συναδέλφου μου ο όποιος τας εξέγγειλε και εκπροσωπεί και ο όποιος αγωνίζεται προς έφαρμογήν αυτών -- αι ιδέαι αυτάς υπήρξαν και ιδέαι του κόμματος ήμών.

Και ένθυμείσθε εις το 1924 ός ειχον είπει εις το «Πάνθεον» ότι άνευ σταθεροποιήσεως του νομισματος, σταθεροποιήσεως ή οποία δεν ήτο δυνατόν να γίνη ειμή δι' αύστηράς ίσοζυγίσεως του προϋπολογισμού, δεν ήτο δυνατή ή οικονομική άνόρθωσις της Ελλάδος. Ωστε ήμεεις δεν ακολουθούμεν την τροχιάν ουδενός, ήμεεις σωονούγτες προς το οικονομικόν πρόγραμμα το εκπροσωπούμενον υπό της έτέρας πολιτικής μερίδος δεν κάμνομεν τίποτε άλλα παρά να εφαρμόζωμεν τας ιδέας ήμών.

Σας ειχον είπη και τότε ότι δεν άρκει μόνον μία καλή δημοσιονομική πολιτική, δεν είναι δυνατόν να σωθή ή Ελλάδα άνευ έντάσεως της παραγωγής.

Και τί έπολέσαμεν εύρισκόμενοι εν τη κυβερνήσει, αγωνιζόμενοι κατά πάσης φαύλου συνήθειας; Έθεωρήσαμεν ως ποώτιστον κατήχον ήμών να κάμωμεν εκείνο το όποιον δεν έκαμεν ή Ελλάδα επί μίαν εκατονταετίαν να πλουτίζωμεν την χώραν δια μεγάλου δικτύου τυγινω-

νίας, άνευ της όποιας δεν είναι δυνατόν να υπάρξη εθνική παραγωγή.

Αδιαφορούντες δια πάσαν διαβολήν, αντιμετωπίζοντες πάσαν συκοφαντίαν έδώσαμεν τα έργα των άποξηράνσεων, τα όποια Κύριος οίδε που θα ήσαν την στιγμήν ταύτην άνευ ήμών.

Και ανοίγομεν νέους δρόμους δια την Μακεδονίαν αποδιδόντες εις τον διπλασισμόν δια της άποξηράνσεως του Στρυμώνος και των Φιλιππων. Και θα τα πράξωμεν τοτο, εξασφαλίζοντες συγχρόως και τα δημόσια συμφέροντα και μη υποκύπτοντες εις οίανδήποτε έξωθεν ήμών πίεσιν.

Ηγωνίσθημεν εν τη Βουλή και ήγωνίσθημεν εκθύμως αντιμετωπίσαντες προς στιγμήν και όλα τα άλλα κόμματα εκ των όποιων άλλα μόνον ήκολούθουν, άλλα δε άντέδρων όπως εξασφαλίσωμεν την ιδιοκτησίαν εν Ελλάδι και το κατορθώσαμεν δια το μέλλον και εν τω μέτρω του δυνατού δια το παρόν.

Διότι ήμεεις ίθαωρήσαμεν, αδιαφορούντες αν θα μάς ακολουθήσουν οι κυμαινόμενοι εκ των έργων οι μη έχοντες συνείδησιν των ήναγκών των, έθεωρήσαμεν καθήκον μας να είπωμεν και το είπωμεν προεκλογικώς ότι το αστικόν καθεστώς είνε το μόνον το όποιον όπως έχουν σήμερα τα πράγματα της ανθρωπότητος εξασφαλίζει τον πολιτισμόν και την πρόοδον αυτής. Αλλ' έννοούμεν το άπτικόν καθεστώς, καθεστώς το όποιον εξασφαλίζει την τάξιν εις την Χώραν εξασφαλίζει την εργασία, εξασφαλίζει την εργασία.

Ας μη άναπαύομεθα κύριοι. Ο μέγας πόλεμος, ο όποιος ήρμήνευσε την Ευρώπην κατασπάτλησε όλόκληρα τα άποθέματα αυτής, τα όποια ειχον δημιουργήσει αιώνες εργασίας και περισυλλογής, δια να εύδαιμονήση ή Ευρώπη πρέπει τα άποθέματα ταύτα να άνασχηματισθώιν εις νέον δια συστηματικής και έντίνου εργασίας.

Εκτός όμως της συστηματικής εργασίας απαιτεί όργάνωσιν, ή δε όργάνωσις απαιτεί σχηματισμόν ισχυράς Κυβερνήσεως δια τον σχηματισμόν δε ταύτης χρειάζονται πολιτικά κόμματα έχοντα πλήρη συνείδησιν της άποστολής των μη κυμαινόμενα εις δημοκρατίας. Και τοιούτων είνε το κόμμα ήμών.

Διατί έχομεν την ισχύν ταύτην; Διατί άδιαφορούμεν δια πάσαν μείωσιν εκ της δημοκρατίας; Δέν είνε τοτο τυχαίον κύριοι. Αποκτιήσατε πλήρη την συνείδησιν αυτού.

Δέν έδημιουργήθηκε τυχαίως.

Δέν υπήρξατε ως Κόμμα το άποτέλεσμα της θελήσεως έμου. Ούτε προήλθατε από της θελήσεως οίουδήποτε. Έδημιουργήθημεν ως κόμμα εξ ιστορικών άναγκών ιστορικής εξέλιξεως. Τυχαίαι στιγμαί της ιστορίας μάς έδημιούργησαν εις κόμμα.

Όταν ή λαίλαψ της καταστροφής συνέτριψε την Ελλάδα και μαζί με την Ελλάδα συνέτριψε και τον πολιτικόν κόσμον, ο όποιος τότε ήρχε της Ελλάδος, όταν περίξ ήμών δεν υπήρχον παρά έρείπια μόνον τότε συνήλθατε ήμεεις οι εύγενείς ιδεολόγοι και είπατε. Την σημαίαν αυτήν ή οποία εύρίσκεται εκεί έρριμένη χαμα, θα την ύψώσωμεν, διότι θέλομεν και ως πολιτικός κόσμος και ως έθνος να ζήσωμεν. Δέν έννοούμεν να αποθάνωμεν. Και συνετάχθητε περί έμέ.

Υπήρξατε δημιούργημα ιστορικής εξέλιξεως της Ελλάδος και τα κόμματα εκείνα τα όποια εκπηδούσιν εξ άνάγκης ιστορικής του Έθνους δεν σβύνονται πρτε άλλα ζώσιν εις τον αιώνα. Υπό τοιούτους όρους κύριοι, χωρίς να θέλω να άναπτύξω πρόγραμμα το όποιον ίείνε βεβαίως έρριζωμένον εις την ψυχήν σας, χωρίς να θέλω να σας είπω, ότι τα ιδεώδη ήμών μένουσι πάντοτε όρθα εν τη ψυχή μας χωρίς να θέλω να σας δείξω την δυσκολίαν του έργου μας, χωρίς να θέλω να σας παραστήσω δια ποίων άκανθών και τριβόλων διήλθωμεν και τί ακόμη έχομεν να διελθώμεν οφείλω, αντιπροσωπεύων πάντας υς μάς, να είπω προς τον Ελληνικόν Λαόν: Φανμάς, να είπω προς τον Ελληνικόν Λαόν: Φαντάσσομαι προς στιγμήν το κόμμα των Ελευθεροφρόνων είτε δια να δημαγωγήση είτε δια να ακολουθήση ρωμαντικήν πολιτικήν φαντάσσομαι προς στιγμήν να εγκατέλειπε τον δρόμον αυτόν και να έξηρχόμεθα της κυβερνήσεως τί θα άπαρίνη; Ποι ή άχθή ή Ελλάς; Ποίον πολιτικόν χάος θα μάς περιττοιχήση όλους;

Αυτό και μόνον άρκει δια να άποδείξη εις τον Ελληνικόν Λαόν την όρθότητα του δρόμου μας. Εύρίσκεται ή Ελλάς προ του διλήμματος: ή θα ακολουθήση τον δρόμον τον όποιον χαράσσομεν και του όποιου ήγοούμεθα και ο όποιος ήγει εις την Εθνικήν σωτηρίαν ή αν δεν θέλη να πράξη τοτο θα θέση το Έθνος εις την πολιτικήν άναρχίαν και την εθνικήν καταστροφήν. Άρα θα επικρατήσωμεν. Και εύρισκόμεθα εν τω δικαίω και όταν ή όδός την όποιαν ακολουθούμεν άγει εις την Εθνικήν σωτηρίαν.

Και δια τοτο - δύναμαι να είπω προς τον Ελληνικόν Λαόν, μετά πλήρους ύπερηφανείας δύναμαι να το είπω εκπροσωπών πάντας υμάς:

Εδῶ θὰ περυσθῶμεν. Ἐδῶ εἶναι ἡ σωτηρία σου. Ἐὰ μὰς ἀκλουθήσης, Δύναμαι νὰ τὸ εἶπω, ὅτι ἡμεῖς θὰ τραβήξωμεν ἐμπρός πρὸς τὰ ἐκεῖ ὅπου μὰς ὁδηγεῖ τὸ καθήκον πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ νὰ τοῦ προσθέσωμεν:

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω με»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΕΜ-ΡΤΖΗ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον 12 Νοεμβρίου κατὰ τὴν ποσολλήσεως ἐγένετο συγκέντρωσις παρὰ τῷ κ. Κωνσταντίνῳ Δεμερτζῇ καθ' ἣν παρίσταντο οἱ πολιτευταὶ κ. κ. Στῆφ. Δούμαρης Θ. Λένκας Περικλ. Ρεδιάδης Α. Α. Βαλαωρίτης Κωνστ. Βουρονάκος Κωνστ. Ασηματοκόπουλος Κωνστ. Τσουκαλῆς. Ἀλ. Χαλκοκονδύλης Ἰωάνν. Λένκας Σπυρ. Λογοθέτης Ἀνδρέας Νικητόπουλος Ἀλκ. Λαδῆς Κωνστ. Γεωργακόπουλος Ἰπ. Ἀυπαρτζῆς Ἰωάνν. Σανῆς Ν. Πανῆς Α. Τζιόρας Α. Τσιόρας Ν. Σαπιδιάνης Σπυρ. Χοιροπόπουλος Ἰωάνν. Χαλκοκονδύλης Ὁμηρ. Φυλακίδης.

Ὁ κ. Δεμερτζῆς ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς παρίσταμένους τὴν ὅλην κοινότητα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ ἐξέθετο εἰς αὐτοὺς τὰς γνώμης του περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἵνα ἐξέλθῃ ἡ γῶρα ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας καὶ τῶν συμφορῶν καὶ σκισμῶν αἰνιγμάτων. Ἀπαντες οἱ παρευρισκόμενοι καὶ ἐπενοήσαν τὰ λεγόμενα παρὰ τοῦ κ. Δεμερτζῆ καὶ ἀπεφάσισαν τὴν σύμπληξιν κόμματος ἐπὶ τὴν ἡγεσίαν αὐτοῦ. Τὴν ποσολήν ἐξεδράδα ἀέλουρὶν συνέλθει καὶ πάλιν οἱ σίλοι τοῦ Ἑνωτικῆς κόμματος ὅπου καθάρισαν τὴν τάξιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ κατὰ δὲ τὰς διαγραφὰς τῆς Βουλῆς δ κ. Κ. Δεμερτζῆς θέλει περιοδεύσῃ κατὰ τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδας.

Ἡ ἐνδοκίαν τῶν σίλων τοῦ Ἑνωτικῆς κόμματος ἀγρόθεν τοῦ κ. Κ. Δεμερτζῆ ἐγχεῖ ὡς ἐξῆς:

«Παρόλθῃ, Κύριοι, ἐν ὁλόκληρῳ ἔτος, ἀπ' ἧς τὰ νικηφόρα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὁργανωμένα κόμματα ἐπύκνωσαν εἰς ἐπιτακτικὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀνέλαβον νὰ φέρωσι τὸν τόπον πρὸς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν οἰκονομικὴν εὐθυμίαν. Καὶ σήμερον παρουσιάζομεν εἰκόνα πολὺ χειροτέραν ἐκείνης, ἥτις ὑπέρχε πρὸ ἐνός ἔτους. Διότι ἐνῶ οὐδὲν διωρόθη ἡ γῶρα δὲν ἀνέκυσεν ἐκ τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Περιήλθομεν εἰς δυσχερέστατον

σημεῖον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, εἶναι δὲ θλιβερόν ὅτι πανταχόθεν διαπιστοῦται ἡ ἀποτυχία τῆς γενόμενης ἀπὸ κοινοῦ ἀποπειρας τῶν πολιτικῶν κομμάτων πρὸς εἰσόδον εἰς πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὁμαλότητα.

Καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀποτυχίας ὑπῆρξεν ἡ σαθρὰ βάση ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ Οἰκουμενικὴ κυβερνήσις καὶ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ σημερινὴ κυβερνήσις. Διεπιστώθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς πλήρης ἀποτυχία τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην ἠσθάνθη ἀμέσως ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ τούτου ἕνεκα οὐδόλως ἀνεθάρρυνε. Δὲν ἀνέκτησε τὴν πίστιν του πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος. Δὲν ἀνέκτησεν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ προσεχές μέλλον. Δὲν ἠσθάνθη ἀπαρακινούμενος τὰς πιθανότητας τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν. Εἶδε μετὰ καταπλήξεως τὰς κυβερνήσεις περιφρονούσας τὸ δημόσιον αἶσθημα καὶ κατατροβούμεναι περὶ τὰ μικρά. Εἶδε τὴν ἀπόλυτον δυσπιστίαν τῶν πολιτικῶν κομμάτων πρὸς ἑλληνα. Ὁ δὲ ἀντιβενιζελικός ἰδιὰ λαὸς εἶδεν ὅτι τὰ ἐκποσώπῃσαντα αὐτὸν κόμματα ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει οὐδὲ ἀπέπειραν καὶ ἐκκαμν ἔπος λύσωσι τὰ μεγάλα ἐπιπύαγα ζητήματα ὅτι παρέδωκαν τὰ πάντα εἰς τὴν βενιζελιστικὴν παρατάξιν καὶ ὅτι παρὰ τὴν λαϊκὴν ἐντολήν ἐγένοντο συνυπεύθυνα τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας ἡ ὁποία μαστίζει τὴν γῶραν.

Ἑλληνικὸς Λαὸς διαίσθάνεται ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ πολιτικὴ διαδοχὴ τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως. Καὶ ἔχων στυαγμὸν σιγῶν τὰ πάντα ἐν τῷ τόπῳ. Ἡ δυσπραγία οὐδέποτε ἡμῶν ἐκ τῆς ἡμέρας, ἐγκυμονοῦσα τοὺς μεγίστους τῶν κινδύνων.

Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἀνάγκη ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ἡ φοροποικίς στρατοκρατία. Ἀλλὰ ἡ ἀντιμετωπίσις τῆς στρατοκρατίας παρὰ τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως δὲν συντελέσθη. Τούναντιον ἡ Οἰκουμενικὴ κυβερνήσις ἐπέθετο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς στρατοκρατίας ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ἐὰν δὲ τὸ λαθάνον νόσημα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ὑπαρξίς τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει τὴν ὁμαλὴν ἐξελίξιν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς γῶρας τὰ ἀντιβενιζελικά ἰδίως κόμματα, συμπράξαντα ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ κυβερνήσει χωρὶς νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς στρατοκρατίας, ἐδημιούργησαν ἐκ τῆς κακῆς τῶν πολιτικῆς καταστάσεως ἀπορροπὴν διὰ τὸ μέλλον. Διότι ἐξ ὑπατιότητος αὐτῶν ἀπεκλείσθη, ἐπαναλαμβάνω, ἡ ὁμαλὴ διαδοχὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Διὰ τὴν

μακρογρόσω τονίζων τὰς στρατιωτικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ διαρρέοντος ἔτους; Ἐχὼ ἀνάγκην νὰ ἐξάρω τὰς υποχωρήσεις τῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν στρατοκρατῶν; Ἐχὼ ἀνάγκην νὰ εἶπω ὅτι ὁ λαὸς ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι δηλαδὴ εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἀγρυπνοῦν οἱ στρατιωτικοὶ κηδεμόνες τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἔτοιμοι νὰ ἐμποδίσωσι τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου; Ἐκείνο τὸ ὁποῖον εἶναι θλιβερόν, εἶναι ὅτι τὰ ἀντιβενιζελικά κόμματα κακῶς πολιτευθέντα ἐκύρωσαν τὴν στρατοκρατίαν, ἐναντίον τῆς ὁποίας ὑπετίθετο ὅτι ἡγωνίζοντο μέχρις ἐσχάτων. Ἐκκύωθητο ὅτι βενιζελιστοκρατικὸν καθεστῶς ὡς ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ βενιζελιστικὸν καθεστῶς δὲν εἶναι ἐπαρκὲς νὰ ἐδημιουργήσῃ παγίαν κατάστασιν.

Ἠρκέσθησαν μόνον εἰς τὴν ἐπαναφορὰν ὁλίγων ἀποστάτων καὶ ἐπίστευσαν καὶ τὰ ἑλπίων ἀποστάτων τὴν στρατοκρατίαν τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἀποκατέστησαν τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀκώλυτον ἐξελίξιν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς γῶρας. Παρέβλεψαν ὅτι ἡ στιγμὴ τοῦ σχιματισμοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως ἦτο ἡ μόνον στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡδύνατο νὰ διεκδικήσωσι τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας καὶ νὰ σώσωσι τὸν τόπον ἐκ τῶν μελλοντικῶν κινδύνων. Ἠλθον ὡς οὐρανοὶ τῆς βενιζελιστοκρατίας. Ἠλθον ὡς οὐρανοὶ τῆς ἐπιφυλάξεως. Ἐπὶ οὐρανοῦ παρατάξεως διὰ νὰ ἀναβάλωσι τὴν κρίσιν ἀνευ ἐπιφυλάξεως τὴν πολιτικὴν ἀνωμαλίαν, σὺν καὶ διανοήσεσιν τὴν Οἰκουμενικὴν κυβερνήσιν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν κυβερνήσιν.

Προσάπτων ὅτι δὲν κατέλυσε τὴν στρατοκρατίαν οὐδ' αὖτε ἐννοῶ νὰ οἴω τὸν ἐθνικὸν στρατὸν. Ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀναγνωρίζω τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ διὰ τὴν ἐθνικὴν σταδιοδρομίαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν καὶ φιλοπατίαν τοῦ ἐθνικοῦ λαοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Στόχος μὲν κατὰ τῶν στρατοκρατῶν τῶν προσώπων δὲ κατὰ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων τὴν διασώσιν μετὰ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος διὰ νὰ καταδυναστεύωσι τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ διὰ νὰ καρπύωνται τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν συνεχίζει καὶ ἡ σημερινὴ κυβερνήσις ὑπῆρξεν ἐλευθερία. Ἀντὶ οἰκονομικῶν τὰς ὁποίας καὶ μόνας προγραμματικῶς ἐπηγγέλθη, ἐπέβαλε φόρους ὑπὲρ τὸ 1 1/2 δισεκατομύριον δραχμῶν. Καὶ μάλιστα φόρους ἀντι-

πιστημονικοὺς ἀξάνουσα κατὰ τὸ πρότυπον τῆς δικτατορίας τὰ ποσοστὰ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν φόρων. Θέσασα ἐπὶ τῆς κλίμακας τοῦ Προκρούστου τὸ δυστυχὲς ἴσχυον σαρκίον τῆς οἰκονομικῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιδαρύνουσα τοιοῦτοτρόπως ἀνίσως τὰς διαφορὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐνῶ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐμπειροτεχνῶν τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ ἐγκατέστησεν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ὑπέδειξεν εἰκόνα ὑπὲρ 4.299 ἐκατομύρια ἡ κυβερνήσις δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκ τούτων οὐδὲ οἰκονομίας 299 ἐκατομυρίων. Ὁ δὲ κ. Καφαντάρης ἠρκέσθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῶν ὑποδειχθέντων οἰκονομικῶν διὰ τοῦ περιφύμου ἐπιχειρήματος ὅτι ὅστις ἐρεχεται εἰς τὴν ἰσχυρὴν βλέπει ὅτι δὲν δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐν τῇ ἀντιπολιτευτικῇ διακρούσει. Παρουσίασεν προϋπολογισμὸν μὲ ἀσφαλὲς ἐκ τῶν προτέρων ἔλλειμμα ὑπὲρ τὸ 112 δισεκατομύριον ὡς ἀπέδειξε ἐν τῇ Βουλῇ, τὸ ἔλλειμμα δὲ τοῦτο θὰ ὑπερβῇ ἕνεκα τῆς μὴ ἀποδόσεως τῶν φόρων τὸ ποσὸν τοῦτο. Καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο θὰ παρουσιασθῇ διζῆτι ἡ Οἰκουμενικὴ καὶ ἡ σημερινὴ κυβερνήσις δὲν ἀπέδειγθησαν ἱκαναὶ νὰ ἀναπλάσωσι τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους διότι οὐδὲν ἐτόλμησαν νὰ οἴωσι ὁργανικόν, διότι δὲν εὗρον τὴν δύναμιν νὰ τὸ πράξωσιν. Καταναλώμενοι εἰς ἐσωτερικὰς ἐριδας φερόμενοι νὰ οἴωσι τὰ κακῶς κείμενα, καίτοι διαθέτουν τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ δὲ δανειακὴ πολιτικὴ τῶν δύο κυβερνήσεων ὑπῆρξεν ὡς μοι ἐπιτραπὴ νὰ εἶπω κατωτέρω πάσης περιγραφῆς. Ἐνῶ ἦτο ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον ὅτι δὲν ἐπῆρκουν τρία ἐκατομύρια λιγῶν διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν καὶ ἐκ τοῦ παρ' ὅλθοντος ὑποχρεώσεως τοῦ κράτους, οὐδὲ τὸ πιθανὸν ἔλλειμμα τῆς τρεχοῦσης χρήσεως ὁ κ. Καφαντάρης ἀποφασίσας νὰ δανεισθῇ καὶ νὰ λύσῃ τοιοῦτοτρόπως τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα θὰ ἔβη ἀτολμῶς μετ' ὀλίγον ὅτι τὰ τρία ταῦτα ἐκατομύρια δὲν ἐπαρκοῦν οὐδ' ἐκ τοῦ μικροῦθεν νὰ ἐκφυλίσωσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ ἔλλειμμα τῆς τρεχοῦσης χρήσεως. Διὰ τοιῶν ἄλλων ἐκατομυρίων λιγῶν ἀπέσπασε, μὲ ἀνισοσκελῆ προϋπολογισμὸν καὶ μὲ ἀκαλύπτους τὰς ἐκ τοῦ παρελθόντος ὑποχρεώσεις νὰ κῆρῃ τὴν νόμῳ σταθεροποιήσιν τῆς δανεικῆς μισθόμενης τῶν Βέλγων, ἐνῶ πρὸς αὐτοὺς ἐπετίμετο ἡ πολιτικὴ ἀνωμαλία, ἐνῶ ἦτο βέ-

βαιον ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχῃ ἰσοσκελῆ προ-
 ὑπολογισμὸν καὶ ἐνῷ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ — καὶ
 τὸ γνωρίζει ἀσφαλῶς, διότι εἶναι εὐφυῆς ἄνθρω-
 πος — ὅτι ἡ νόμιμος σταθεροποίησις ἐπιτυχλά-
 νει μόνον ὅταν ἐκ τῶν προτέρων εἴνε ἐξοφλη-
 σμένη ἡ πολιτικὴ ὁμαλότης, ὅταν τὰ δημόσια
 οἰκονομικά καὶ ἡ ὅλη ἰδιωτικὴ οἰκονομία δὲν
 διατρέχουσι τὴν τραγικὴν κρίσιν ἐντὸς τῆς ὁπί-
 ας κυλιόμεθα. Καὶ μετέβη εἰς Γενεύην τῇ συναι-
 νήσει ὁλοκλήρου τῆς Οἰκουμένης κυβερνήσεως
 μὲ τοιοῦτον οἰκονομικὸν πρόγραμμά. Καὶ ἐδέ-
 χθη τὰς βαρυτάτας δεσμεύσεις καὶ ἐγγυήσεις καὶ
 τὸν ἔλεγχον διὰ νὰ καταλήξωμεν μετ' ὀλίγους
 μῆνας εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρι-
 σκόμεθα, ἀφοῦ προηγουμένως θὰ ξεκοκαλίσῃ
 εἰς θάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὀλίγα ἑκατομύ-
 ρια Ἀγγλικῶν λιρῶν. Καὶ διεποάχθη παρὰ τοῦ
 κ. Καφαντάρη καὶ ὅλης τῆς Οἰκουμένης κυ-
 βερνήσεως τὸ ἀσύγγνωστον λαὸν ἀπὸ πάσης ἡ-
 πόψεως λάθος, νὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην χωρὶς νὰ
 ἔχῃ κανονίσῃ τοὺς πρὸς τὴν Γαλλίαν λογαρια-
 σμούς. Καὶ ἐξεθέσαμεν ἐν Γενεύῃ τὴν ὅλην πο-
 λιτικὴν ἡμῶν καὶ κατεκτήσαμεν ψυχολογικῶς
 δυσχερεστέραν τὴν διακανόνισιν τῶν πολεμικῶν
 χρεῶν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀνοῖχται τις — καὶ ἐν τού-
 τοις δικαίως — τὰς ὑπερμέτρους ἀξιώσεις τῆς
 φίλης μεγάλης δυνάμεως. Ὅφειλε συγχρόνως
 νὰ πολιτεῦνται μετὰ λογικῆς καὶ συνεπείας, ὅ-
 τε εἴη νὰ ποσανατολίζηται πρὸς τὴν ὅλην διε-
 νῆ πολιτικὴν κατάστασιν διὰ νὰ μὴ περιπέτῃ
 εἰς ἀσύγνωστα λάθη, εἰς τὰ ὁποῖα περιέπεσαν ὁ
 κ. Καφαντάρης καὶ αἱ δύο πολιτικαὶ κυβερνή-
 σεις.

Τοιοτοτρόπως κατὰ τὸν ὄγδον μῆνα τῆς τρε-
 χούσης χρήσεως εὐρισκόμεθα μὲ ἀψήφιστον προ-
 ὑπολογισμὸν μὲ ἀψήφιστα πλείστα τῶν φορολο-
 γικῶν νομοσχεδίων μὲ βέβαιον ἔλλειμμα ἐνδὲς
 περίπου δισεκατομμυρίου δραχμῶν μὲ ἀκανονί-
 στους τὰς οἰκονομικάς μας σχέσεις πρὸς τὴν
 Γαλλίαν καὶ μὲ βεβαίαν ἀποτυχίαν τοῦ οἰκono-
 μικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως. Καὶ ἐν
 τούτοις ἡ κυβερνήσις αἰσιοδοεῖ καὶ μάλιστα ὁ
 κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπανελθὼν μετὰ
 συνεχῆ ἀποτυχίαν τῆς κυβερνήσεως ἐν Γενεύῃ
 ἀπειλεῖ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα καὶ ραίνεται
 ἐναντίον ὅλων ὅσοι ἀμφισβητοῦν τὰς δάφνας
 τοῦ τὰς ὁποίας ἀρύεται ἐκ τῶν προσθέτων δεκα-
 τμηρίων τῶν φόρων καὶ ἐκ τῆς καταθλιπτικῆς
 ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὕτη εἶνε
 ἡ εἰκὼν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν μας ἢ ἐπὶ
 τῶν ὁποίων πολιτικῇ τῆς Κυβερνήσεως ἐνομι-

σθῇ πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ φέρῃ
 τὸν τόπον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν.

Τέλος ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῆς Οἰκουμένης
 καὶ κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως
 ἀξιοκατάκριτος. Ἐκαστος τῶν ἀρχηγῶν τῶν
 κομμάτων τῶν ἀποτελεσάντων τὴν Οἰκουμένη-
 κὴν κυβερνήσιν καὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν ση-
 μερινὴν κυβερνήσιν, εἶχε καὶ ἔχει ἰδίαν κοινο-
 νικὴν πολιτικὴν. Ἀποτελέσαντες δὲ κυβερνήσιν
 διὰ νὰ ἐπαναφέρωσι τὸν τόπον εἰς τὴν κοινο-
 νικὴν ὁμαλότητα, μετὰ τὰς τραγικὰς περιπετείας
 τῆς τελευταίας δεκαετίας δὲν κατώρθωσαν νὰ
 πολεμώσιν μετὰ κύρους ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ
 ἀστικοῦ καθεστώτος, ἀλλὰ παρήρχοντο καὶ πα-
 ρέρχονται ὅλα τὰ ζητήματα δὲν ἀνεστῆλσαν
 τὸ κράτος τοῦ Νόμου, ὑπέβαλσαν τὰ ἴδια συμ-
 φέροντα τῶν τάξεων ἐναντίον τοῦ κοινωνικοῦ
 συνόλου, ἐδημούργησαν τὸν ψευδοκομμουνισμὸν
 τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι τί-
 ποτε ἄλλο εἰμὴ μόνον ἡ κρατικὴ ἀναρχία τῆς ὁ-
 ποίας ζητοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν οἱ ἐκπροσωποῦν-
 τες τὰ ἄνομα συμφέροντα. Εἶναι δὲ ἵστατον νὰ
 σκέπτεται ἡ κυβερνήσις νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ
 τῶν κομμουνιστῶν, ἀφοῦ αὕτη ἡ ἰδέα εἶναι ἀδύ-
 νατον νὰ περιστεῖλῃ τὸν ἴδιον ψευδοκομμουνι-
 σμόν. Ἡ δὲ ἔλλειψις πάσης κοινωνικῆς πολιτι-
 κῆς τῶν συμπραξάντων κομμάτων ἐγέννησε τὸν
 κομμουνιστικὸν κίνδυνον τὸν κίνδυνον δηλαδὴ
 τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῆς ἀναρχίας, ὁ ὁποῖος κα-
 θημερινῶς ἰθὺς αὐξάνη ἐφόσον δὲν δοθῇ εἰς τὸν
 τόπον ἰσχυρὰ καὶ ὁμοιογενὴς κυβερνήσις δυνα-
 μένη νὰ λύῃ ἀντὶ τὰς περιπλέκων τὰ ζητήματα.
 Αἱ κυβερνήσεις τῆς ἀναλογικῆς τοῦ κ. Παπα-
 ναστασίου καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη θὰ προάγουν
 καθημερινῶς τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον, διότι
 θὰ στερεῶνται τῆς ἀπαιτουμένης ὁμοιογενείας
 καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου κύρους πρὸς ἀντιμετώπισιν
 τῆς καταστάσεως.

Ἄλλ' ὀφείλομεν, κύριοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν
 τὸ ὅλον Ἑλληνικὸν πρόβλημα. Ἡ ἐσωτερικὴ
 κοινωνικὴ ἀναρχία καὶ ἡ ὀξεία κρίσις τῶν δη-
 μοσίων οἰκονομικῶν καὶ τῆς ὅλης ἰδιωτικῆς οἰκο-
 νομίας ὀφείλονται εἰς τὴν ὅλην ἀστάθειαν τοῦ
 Ἑλληνικοῦ κοινοβουλευτικοῦ κράτους καὶ εἰς
 τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν σημερινῶν πολιτικῶν με-
 ρίδων ὅπως στηρίξωσι μονίμως βιώσιμον κατά-
 στασιν. Ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίσις εἰς
 τοῦτο κυρίως ὀφείλεται καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο. Ὁ
 Ἑλλὴν πολίτης φοβεῖται διὰ τὴν ἐπαύριον πα-
 ράγει μετὰ δυσκολίας, φοβούμενος τοὺς κινδύ-

νους τοῦ κεφαλαίου ἐκ τῆς ὅλης πολιτικῆς κα-
 ταστάσεως, καταναλίσκει δὲ ἔτι ὀλιγώτερα ἐνε-
 κα τοῦ λόγου τούτου. Ὁ κίνδυνος τῆς ἰδιοκτη-
 σίας καὶ τοῦ κεφαλαίου ὁ προερχόμενος ἐκ τῶν
 ἀλόγων καὶ βαρυτάτων φορολογιῶν, ἐκ τῆς ἐλ-
 λείψεως πραγματικῆς προστασίας τοῦ κεφαλαί-
 ου ἐκ τῆς ἀναθαρρύνσεως ὅλων τῶν ἀνόμων συμ-
 φερόντων ἐκ τοῦ ψευδοκομμουνισμοῦ τῶν Ἑλλη-
 νικῶν Κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπιζητοῦν ἐνεκα
 τῆς ἀσταθείας τῆς ὅλης καταστάσεως τὴν εὐ-
 νοίαν τῶν πολλῶν ἢ σχηματισθεῖσα πεποιοῦσις
 τῆς κοινωνίας ὅτι κλονίζονται αἱ βάσεις τοῦ ση-
 μερινοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ὅλα αὐτὰ εἶνε
 αἱ παράγοντες ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φέρουσι πρὸς
 τὴν φθίσιν τὸν ἀνεύθυνον Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ
 εἰμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν ἐὰν δὲν ἀλλάξουν τὰ πράγ-
 ματα καὶ οὐδεὶς γνωρίζει σήμερον πῶς θαδίζο-
 μεν. Ἡ στενοχωρία καὶ ἡ πείνα εἶνε κακὸς σύμ-
 βουλος καὶ διὰ τὸν πλεον φιλόνομον καὶ εἰρηνικὸν
 λαόν ὁποῖος εἶνε ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Οἱ κομμα-
 τικοὶ καθεστωτικοὶ ἀγῶνες οἱ ἀποκρύπτοντες
 ὅλην τὴν ἰδιαιτέλειαν τῶν πολιτικῶν μερίδων ἢ
 ἐκ τούτων ἐπωφελομένη στρατοκρατία αἱ θα-
 θεῖαι διαιρέσεις τοῦ παρελθόντος ρίπτουσι χα-
 μαὶ τὸν δυστυχῆ λαόν. Προσεῖχτε τὰ συμβαί-
 νοντα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ θὰ ἴδῃτε ὅ-
 τι εἰς οὐδὲν ὑπερβάλλω. Εὐρισκόμεθα εἰς τὸ αὐ-
 τὸ σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξεκινήσαμεν διὰ
 τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνευσιν.

Εἶναι γνωστὰ αἱ προσπάθειαι μου ὑπὲρ τῆς
 ἀναστηλώσεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύμα-
 τος καὶ εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι εἰσέγισα μέχρι
 σήμερον διότι εἶχαν καθῆκον ὅπως μὴ παρεμβά-
 λω ἐνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν τὰ συνήθη
 ἀντιπολιτευτικὰ προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῶν
 κυβερνήσεων. Ἄλλ' ἐφόσον διεπιστώθῃ ἡ ἀνε-
 πάρκεια τῶν σημερινῶν πολιτικῶν μερίδων ὅ-
 πως ἐξομαλύνωσι τὴν ὅλην ἐσωτερικὴν κατα-
 στασιν, νομίζω ὅτι τὸ καθῆκον μοι ἐπιβάλλει νὰ
 γίνω ἐρμηνεὺς τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία σή-
 μερον κατακρίνει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλ-
 λάδος τὰ πολιτικὰ κόμματα ὡς ἀποδεδειγμένα ἀ-
 νίκανα νὰ φέρωσι τὸν τόπον εἰς τὴν ἀληθῆ πο-
 λιτικὴν ὁμαλότητα. Ἡ πείνα, ἡ ὁποία κτυπᾷ
 τὰς ἰθὺς τῆς Ἑλλάδος ὀφείλεται εἰς τὴν πο-
 λιτικὴν τῶν σημερινῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα δὲ
 ἐτίμησαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ
 διότι παρῆσαν τὰς ζωτικὰς τοῦ ἀνάγκης κατα-
 τριφθέντα εἰς κομματικούς συνδυασμούς καὶ πα-
 ραμέλησαν τὰς πᾶσαν λογικὴν λύσιν τῶν ἐσωτε-
 ρικῶν ζητημάτων. Ὅταν πανταχόθεν σήμερον
 ἀκούεται ὅτι ἡ κατάστασις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ
 διορθωθῇ παρὰ μόνον δι' ἐξαιρετικῆς ἐξουσίας μι-

αὶ ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅ-
 τι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπόθησε τὰς δικτατορίας
 τῶν γνωστῶν στρατοκρατῶν ἢ ἄλλων φιλοδο-
 ξούντων νὰ τοὺς διαδεχθῶσιν. Ὁ Ἑλληνικὸς λα-
 ὸς ἐξακολουθεῖ νὰ μισῇ τὰς δικτατορίας αὐτάς.
 Τοῦτο ὅμως σημαίνει ὅτι ὁ λαὸς ἐπέστη ὅτι δὲν
 ἴνε δυνατόν νὰ διοικηθῶμεν μετὰ κύρους καὶ ἀ-
 σφαλείας διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἐπικινδύνων
 σχαλαθυμάτων τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως,
 διὰ τῆς ταχυτάτης πολιτικῆς εὐστροφίας τῶν
 Ἐλευθεροφρόνων, διὰ τῆς ἀδουλίας τῶν Λαϊκῶν
 καὶ διὰ τῶν γνωστῶν πολιτικῶν μεθόδων τῶν
 βενιζελικῶν κομμάτων.

Ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκη νὰ κυβερνηθῇ παρὰ ὁ-
 μοιογενούς ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως. Ἄνευ τοιαύ-
 τῆς κυβερνήσεως θαδίζομεν πρὸς ἐσωτερικὰς κα-
 ταστροφάς. Τὸ καθῆκον λοιπὸν καλεῖ ἡμᾶς ὅ-
 πως ἀποτελέσωμεν πολιτικὸν κόμμα ἵνα μὲ τὴν
 ἐγκρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπιδιώκωμεν τὴν
 ἐξουσίαν συμφῶνως πρὸς τὰς ὑγιεῖς ιδέας ὑπὸ
 τῶν ὁποίων ὅλοι ἐμφορούμεθα. Γνωρίζω ὅτι τὸ
 ἔργον εἶνε δυσχερές. Ἀλλὰ γνωρίζω ἐπίσης καὶ
 τὴν φιλοπατρίαν ἡμῶν καὶ τὴν ἀτεγκτον ἐπιμο-
 νήν μου εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας πολλάκις διε-
 κήρυξα, ὥστε νὰ μὴ ἀμφισβάλω οὐδόλως περὶ
 τῆς τελικῆς μας ἐπικρατήσεως.

Αἱ ιδέαι ἡμῶν καὶ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα
 εἶνε γνωστά. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἐσωτερικῇ καθε-
 στωτικῇ ζητηματι, ὑπὸ τὸ ὁποῖον κρύπτεται ὁ
 κομματικὸς ἢ κομματικὴ ἰδιοτέλεια καὶ ὁ κομμα-
 τικός φανατισμός, θὰ τηρήσωμεν τὴν γραμμὴν
 τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐτηρήσαμεν. Εὐλαβούμενοι
 τὴν καθολικὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους, δὲν θὰ δε-
 χθῶμεν ἐν τῇ συνείδησει ἡμῶν ὡς ἔθνικὸν πα-
 λίσμα τὸ πολίτευμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι
 ἡ ἀσπίς καὶ τὸ ἔρεισμα μίᾳς μόνον πολιτικῆς με-
 ρίδος τῆς χώρας καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύμα-
 τος. Προερχόμενοι ἐκ τοῦ βασιλόφρονος Ἑλλη-
 νικοῦ λαοῦ καὶ οὐδέποτε διαψεύσαντες τὰ αἰσθη-
 ματα αὐτοῦ ἐν τῇ μέτρῃ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἔθνη-
 κως ὀφελίμου, θὰ θεωρήσωμεν τὴν Συνταγμα-
 τικὴν Βασιλείαν ὡς τὴν ἐγγυήσιν τῆς ἐσωτερι-
 κῆς τάξεως καὶ τῆς γαλήνης μόνον ἐφόσον αὐ-
 τὴ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ στηρικθῇ ἐπὶ τῆς καθολι-
 κῆς ἔθνικῆς συνείδησεως καὶ θὰ γίνῃ πηγὴ εὐ-
 δαιμονίας διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ ἐν τῇ
 ζωτικότητι τούτῳ ζητηματι ὅπου κατὰ τὴν
 γνώμην μου, εἶναι τὸ ἐξόχως προέχον, ἐν τῇ συ-
 νείδησει τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ ζητήσωμεν τὴν
 ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐν λευκῇ δεσμευόμενου ἀπέ-
 ναντι αὐτοῦ εἰς δύο σημεία: εἰς τὸν ἀπόλυτον

σεβασμόν πρὸς τὸ ἐλεύθερον κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους καὶ ἐξ ἑτέρου εἰς τὸν ἀμείλικτον πόλεμον κατὰ τῆς στρατοκρατίας, ὅπου συναντήσωμεν ταύτην, εἴτε μόνην εἴτε ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς κρατοῦντας τὴν στρατοκρατίαν ἢ ὑποῖα ἐρθεῖρε τὰ πάντα, τὸ ἔθνος, τὸν στρατὸν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἀναρχίας τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κυριώτεραι αἰτία. Τὴν στιγμὴν ταύτην οὐδεὶς γνωρίζει ποῦ βαδίζει ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι σκεπτόμενοι τοιοῦτοτρόπως, στηρίζομεν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ ἐξαοφελίζομεν τὴν ὑπόστασιν τοῦ

**

Τὸ πρόβλημα τῶν δημοσίων ἡμῶν οικονομικῶν εἶναι ἀληθῶς τεράστιον. Διότι, ὅπως σὰς ἐξέθεσα τὰ δημόσια ἡμῶν οικονομικὰ ἐξαρθρῶνται ἐκ τῆς ὅλης πολιτικῆς καταστάσεως. Ἐφόσον δὲν ἐπέρχεται ἡ πολιτικὴ ὁμαλότης, θὰ ἀπικοινοῦν ἐπὶ ματαίῳ οἰοιδήσῃ οἰκονομικοὶ συνδυασμοί. Ἐφόσον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἀποκτήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς γαλήνης διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον, ὁ ἑλληνικὸς προϋπολογισμὸς θὰ ἀποβῇ ὁ πῦθος τῶν Δαναῶν. Ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως θὰ φέρωσι τὸ ἰσοζύγιον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Ἀλλὰ πλὴν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως ἐπιβάλλεται δικαιοτέρα διαρρύθμισις τῶν δημοσίων οικονομικῶν. Ἐπιβάλλεται ἀναπηρέτως ἡ δικαιοτέρα διασκευὴ τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος. ὅχι μόνον διὰ ν' ἀνακουφισθοῦν οἱ φορολογούμενοι, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδώσῃν περισσότερα οἱ φόροι. Διότι ἀληθῶς σήμερον στενάζει ὁ λαὸς ἐνώπιον τῶν δυσχερῶν φόρων καὶ τῆς ὅλης οικονομικῆς κρίσεως. Ἐπιβάλλεται ἡ περιστολὴ τῶν δαπανῶν, ὅχι μόνον διὰ περικοπῆς θέσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀργανικῆς διαρρυθμίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ διὰ τῆς πραγματοποιήσεως ἀληθοῦς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἣ ὁποία θὰ φέρῃ εἰς εὐημερίαν τὰς ἐπαρχίας, ἀλλὰ θὰ ἐπιτύχῃ συγχρόνως καὶ σημαντικὴν ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Αὗται εἶνε αἱ γενικαὶ γραμμὲς τοῦ προγράμματος μας. Ἐάν ὁ τύπος ἀποκτήσῃ πολιτικὴν ὁμαλότητα, εἶναι ἀπολύτως εὐωστός καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἀμέσως τὴν πάσχουσαν χώραν, τὴν χώραν ἄνευ ἐκπαιδεύσεως, ἄνευ συγκοινωνικῶν τὴν μαστιζομένην ἐκ τῶν νόσων, νὰ ἀναβάλῃ ἀ-

μέσως, νὰ εὐημερήσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν εὐεχὴν αὐτῆς προορισμὸν. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑφίσταται κυρίως οικονομικὸν πρόβλημα. Ὑφίσταται καὶ μάλιστα τραγικὸν τὸ πολιτικὸν πρόβλημα ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ πάντα ἐξαρτῶνται.

Θὰ μετέλθωμεν κοινωνικὴν πολιτικὴν ἐξόχως συντηρητικὴν. Μὴ παραγνωρίζοντες τὰς ἀνάγκας καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ σημερινοῦ κράτους, θὰ ἔχωμεν ὡς κυρίαν ἡμῶν ἀποστολὴν τὴν κατωχύρωσιν τῶν βάσεων τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Ἡ ἰδιοκτησία καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ φυγαδεύει ἐκ τῆς ψευδοκομμουνιστικῆς πολιτικῆς τῶν τελευταίων κυβερνήσεων, θὰ εὗρουν πλησίον ἡμῶν πλῆρη καὶ τελείαν τὴν ὑπεράσπισιν. Διότι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἄνευ αὐτῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὰ ἔμπροσ. Θὰ καταπνιγῶμεν εἰς ἐλλείμματα εἰς κοινωνικὴν καὶ οικονομικὴν ἀναρχίαν. Ἀλλὰ καὶ διότι ἔχομεν ὡς σκοπὸν τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἡ προστασία τῆς μεγίστης μάζης τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συντελεσθῇ ἄνευ ἀπολύτου προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας, τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς παραγωγῆς. Θὰ προστατεύσωμεν τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἀγρότας ὡς ἀστούς καὶ οὐχὶ ὡς ψευδοκομμουνίζοντας ἀναρχικοὺς καὶ θὰ καταβάλλωμεν ὅλας τὰς προσπάθειάς μας ἵνα ἀνακουφίσωμεν τὸν πενόμενον λαὸν διὰ τῶν καταλλήλων κρατικῶν μέσων. Ἐάν σήμερον πάσχῃ ὁ πολὺς λαὸς τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ λόγου ὅτι αἱ κυβερνήσεις θεωροῦσιν τὰ κατώτερα ἐνστικτικὰ τῶν ὀργανισμένων ἢ ἀνοργανῶτων μαζῶν τοῦ λαοῦ, ἔφερον τὸν τύπον εἰς τὴν ἀναρχίαν, ἐπομένως αὐταὶ ἐδημιούργησαν τὴν ἑλλειψίν τῶν κεφαλαίων ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδύνατος κατέστη πᾶσα ἐργασία. Μόνον ἡ ἐξόχως συντηρητικὴ πολιτικὴ θὰ φέρῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν ἀνάπλασιν καὶ τὴν εὐημερίαν. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν δὲν θὰ διαψεύσωμεν τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Διαπνεόμενοι ἐξ ἀπολύτου πίστεως πρὸς ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ὑγιᾶ παράδοσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ ἐργασθώμεν ὅλα ὅσα ἵνα ἀναστηλώσωμεν ὅτι ὑγιὲς ζῆ ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παραδόσεως. Θὰ κρατήσωμεν ὑψηλὰ τὰ σύμβολα τῆς ὑγιούς ἡμῶν κοινωνίας. Τὴν θρησκείαν καὶ ἐκπαιδεύσιν, τὰ ἰδανικά τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν θὰ σεβασθώμεν ἀπολύτως καὶ θὰ προσπαθῶμεν ὅπως ἀναβάλλωμεν καὶ πάλιν τὰ ὥραία ταῦτα αἰσθήματα κατὰ τὴν ἐξαιρετικῶς κρίσιμον ἐποχὴν τὴν ὁποίαν δι-
ερχόμεθα.

Η ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἡμῶν, εἰρηνοφιλος κατ' ἀρχὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλοιᾶ τῆς πατριπαράδοτου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας. Καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ νομίζω δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀντίθετος ἀντίληψις. Δυσχερὲς μέντοι εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς ταύτης ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε κυβερνήσεων, ἀπαιτεῖ δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν περὶνοιαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πίστιν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ γενικῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ ἰδίως ἀπὸ Βαλκανικῆς ὁπόμεως. Δὲν

δύναται δυστυχῶς νὰ πιστοποιήσω ὅτι αἱ τελευταῖαι κυβερνήσεις διεκρίθησαν πάντοτε ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ.

Αἱ στιγμαὶ εἶνε κρίσιμοι. Ἀς καταβάλλωμεν ὅλας τὰς προσπάθειάς μας ὅπως πραγματοποιήσωμεν τὰς ἰδέας μας διὰ τῆς εὐρείας λεωφόρου τῆς κοινῆς γνώμης. Εἶναι καθήκον παντὸς καλοῦ πολίτου ὅπως ἐν ἀλληλεγγύῃ μετὰ τῶν ὁμοφροῦντων τοῦ συνταίην εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτελέσωμεν ὅλα τὰ καθήκοντά μας.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΩΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛ. ΛΕΒΙΔΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ τεύχους 151)

Ἀς γράψωσι λοιπὸν πάντες εἰς ἀνὰ βούλωνται γλώσσαν (τὴν δημοτικὴν τὴν χυδαίαν ἢ τὴν μαλλιαρὴν ἐκαστὴ διαφέρει τῆς ἄλλης) καὶ οὕτω τὸ κράτος πρέπει οὕτε ἀξιοῦμεν ἵνα ταῦτα ἀπαγορευθῇ ὡς προέλεγον. Ἀλλὰ τὸ κράτος δὲν εἶναι δυνατόν ἵνα ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν καταστημάτων καὶ καυκαρυλλοῦσιν τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μαλλιαρῆς.

Αὐτὸν τὸν λόγον ἔχουσιν αἱ ὑφ' ἡμῶν προταθεῖσαι συνταγματικαὶ ἐγγυήσεις.

Ἐπιτρέψατε μοι νῦν κυρία μου καὶ κύριοι ἵνα ἀναγνώσω ὑμῖν γραμμάς τινας ἐξ ἐπιστολῆς ἣν εἶχον πέμψει πρὸς νεαρὸν συγγραφεὴ ἀποστειλάντά μοι ἀξιόλογον μὲν σύγγραμμα αὐτὸ ἐν ἡμελημένη ὅμως γλώσσῃ γεγραμμένον.

«Μὴ παρασύρεσθε ἔγραφον ἐκ τῶν Μαλλιαρῶν καὶ ἐκ τῶν συντριβόντων καθ' ἐκαστὴν τὴν ὠραιότητα καθαρῶσαν. Αὐτοὶ κακοεργάται καὶ πρᾶττον οὐκ ἔθελον πράττει οἱ ἀρχαῖοι τι καὶ καλλίμορον ἄγαλμα μικρὸν κατὰ μικρὸν πελεκῶντες.

«Ἀς μάχωνται αἱ νέαι γενεαὶ αὐταὶ πρὸ πάντων ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Γλώσσης ἣν ἐγὼ τοῦλάχιστον θεωρῶ συνδεδεμένην τῇ ἀκεραιότητι τοῦ Κράτους καὶ τῆς Φυλῆς. Ἀλλὰς θέλει ἐπέλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν δὲν θέλωμεν ἀναγνωρίζει πλέον ὅτι ἡ Γλῶσσα ἡμῶν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ. Ἔσται τι ἰδιῶμα μιζοβάρβαρον γαλλισμῶν τουρκισμῶν (ποικίλων ἰσμῶν) καὶ χυδαῖότητος ἀνυποφύρου.

Φαντάσθητε ὥραῖον ἀρχαῖον ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ μετὰ τοῦτο θέσατε ἐπὶ τῆς κα-

φαλῆς αὐτοῦ σύγχρονον ὑψηλὸν πῖλον. Ἐπικολλήσατε μύστακα οἰκίων ἀραιῶν τριχῶν κεκορμμένων κατ' ἀμφοτέρωτα τὰ ἀκρὰ αὐστηρῶς (κατὰ τὴν νεωτᾶτην συνήθειαν). Ὡς ὑποῦσιν τοιαύτην, αἱ ἀμφισθενεῖς αὐτῶν φρακὸν ἀπο δὲ τῆς οὐφους καὶ κατωθεν αἰσθητικὴν ὄρασαν. Δώσατε αὐτῷ καὶ ὑπερῶσαν παντὴν μαυρὴν ὡς ἐκείνας ἄς σὴν ἄλλοις ἄλλοις ἐφερον οἱ ἱερεῖς.

«Ἐ τὸν ταλαίπωρον Ἀπόλλωνα τὸν θεὸν τοῦ ἐκπάγχους καλλοῦ, τῆς ὑψίστης ἐκφάνσεως τῆς τέχνης, οὐ ἐνώπιον κειμένην τὸ γόνυ καὶ δὲν γνωρίζομεν τί πρῶτον καὶ τί ὑστατον νὰ θαυμάσωμεν. Τὸν θεὸν ἢ τοὺς λαοεὐεργάτας λαοεὐεργάτας.

«Αὐτὸς ὁ ἀληθὴς Ἀπόλλων, ὁ γυμνός, ὡς ἐπλάσεν αὐτὸν ἡ θεὰ Τέχνη, εἶναι ἡ καθαρῶστα ἡ Γλῶσσα, ὅταν ἄνευ σχολαστικότητος γράφεται, ἢ ὁμιλεῖται.

«Ὁ ἄλλος Ἀπόλλων, ὁ ποικιλοκόρως ἐκδεδυμένος εἶναι ἡ ἐκχυδαῖζομένη ἑλληνικὴ Γλῶσσα.

«Ὡ νέοι μου, ὑμεῖς πρὸ πάντων, ἡ ὠραία ὡς ἡ ροδόδακτος ἥως ἐλπίς τῆς πατρίδος ἐχδύσατε τὸν Ἀπόλλωνα τῶν ἀπαισιῶν ρακάβ, καὶ ἄφετε, ἵνα ὁρώμεν καὶ θαυμάζωμεν τὸ ἀρχαῖον καλλὸς.

Ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐν τοῖς σχολείοις δεόν νὰ διδάσκηται ἡ μητρικὴ γλῶσσα τὰς μαθητῶν. Ἡ θεωρία ἐξηλέγχθη ὡς πλημμελὴς ὑπὸ πάντων τῶν παιδαγωγῶν καὶ ψυχολόγων. Ε.Ο. Ε.Ο. Οὐχί, δὲν πρέπει νὰ διδάσκηται ἐν τοῖς σχολείοις ἡ μητρικὴ διαλεκτικὴ γλῶσσα τοῦ οἴκου, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον ἡ γλῶσσα τῶν περὶ αὐτοὺς νῶν, ἡ καθαρῶστα.

Καὶ ἂν λοιπὸν ἡ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλία δέον νὰ ἀφορμᾶται ἐκ τῆς μητρικῆς, δέον ἐπίσης ἡ διδασκαλία μεταχειριζομένη αὐτὴν ὡς μέσον, νὰ μεταδίδῃ τοῖς παιδίοις τὴν καθαρεύουσαν, ἥτις εἶναι ἡ Γλῶσσα, ἣν θέλει καὶ ζητεῖ τὸ Ἔθνος. Ἡ γλῶσσα ἡ ἀποδεικνύουσα τὴν συνήθειαν, τῆς καταγωγῆς ἡμῶν ἡ ἐνοῦσα ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν.

Ἄλλ' αὐτοὶ ἀντὶ νὰ προσπαθῶσι νὰ βελτιώσῃ τὴν μητρικὴν δηλ. τὴν δημοτικὴν, διαφθεύρουσι καὶ διαστρεβλοῦσι τὴν δημοτικὴν διὰ τῆς Γραμματικῆς αὐτῶν καὶ διὰ τῶν Ἀναγνωστικῶν, καὶ κωλύουσι τὴν βελτίωσιν τῆς δημοτικῆς διὰ τῆς Καθαρευούσης.

Ἴδου τὸ στυγερὸν ἔγκλημα αὐτῶν, ὅπερ δὲν ἐνέχεται ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀδιακόπως διαμαρτυρόμενος ἡρέμα μὲν καὶ ἡσύχως μέχρι τῆς ὁδοῦ, ξύλοις ὅμως καὶ ροπάλοις ἴσως μετὰ ταῦτα, ἂν δὲν τεθῇ τέρμα ταῖς ἱεροσυλίαις αὐταῖς.

Αὐτὸ ἄρα τὸ ἔγκλημα ἐβουλεύθημεν καὶ ἡ-θελήσαμεν ἵνα διὰ τοῦ Συντάγματος πατάξωμεν καὶ κατελύσωμεν.

Καὶ ἐζητήσαμεν καὶ ἐτι ζητοῦμεν τὴν ἀναγραφὴν συνταγματικῆς διατάξεως πρὸς προστασίαν καὶ αὐτὸ πούτο, διάσωσιν τῆς πατρίδος Γλώσσης.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ

Διὰ τὴν σύνταξιν τῆς «Μαύρης Βίβλου» τῆς Βενιζελικῆς Τυραννίας» καλοῦνται ἅπαντες οἱ Ἕλλη-νες «παθόντες» πτόσον παρὰ τῶν Ἀγγλογάλλων ἐν Μακεδονίᾳ, Ἡπείρῳ καὶ νήσοις ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ (Αἰγύπτῳ, Κύπρῳ, Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Βελγίῳ, Σερβίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ Ρωσίᾳ) ὅσον καὶ παρὰ τῶν Βενιζελικῶν ἀρχῶν ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι νάποστεί-λουν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» Σταδίου 24 Ἀθήνας ἐν εἶδει ἐκθέσεως τὰ ἐξῆς στοιχεῖα ἅτινα κρίνομεν ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν σύνταξιν τῆς «Μαύρης Βίβλου».

1ον) Τὸ ἱστορικὸν τῆς διώξεως τῶν ἐν αὐστηρᾷ ἀκριβείᾳ ἀνευ ὑπερβολῶν ἐμπαθῶν ἐκφράσεων καὶ περιπτολογιῶν.

2) Τὰς χρονολογίας τῆς συλλήψεως τῶν φυλακιστέων τῶν ἐξορίας τῶν, τῆς ἀποφυλακιστέων τῶν καὶ τῆς λήξεως τῆς ἐξορίας τῶν.

3) Πᾶσαν δήμευσιν ἢ κατάσχεσιν εἰδῶν κλοπᾶς χρημάτων ἐμπορευμάτων καὶ οἰκί-κων εἰδῶν τιμαλφῶν σύλῃσιν ἱερῶν ναῶν κλπ.

4) Τὰς κακοποιήσεις τῶν ἂν ὑπέστησαν τοιαύτας.

5) Πᾶν ἐπίσημον ἔγγραφον (διαταγὴν συλ-λήψεως φυλακίσεως, ἐξορίας καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, ἀπόδειξιν κατασχέσεως εἰδῶν ἢ χρημάτων κλπ.)

6) Εἰς ποίας φυλακὰς ἐνεκλείσθησαν καὶ εἰς ποίαν πόλιν ἢ νήσον ἐξωρίσθησαν.

7) Τὰ ὀνόματα τῶν συντρόφων τῶν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τῇ ἐξορίᾳ καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' αἷς διεβίωσαν ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ τῇ ἐξορίᾳ.

8) Τὰ ὀνόματα τῶν διωκτῶν τῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτικῶν, τὰ ὀνόματα τῶν διοικητῶν φυλακῶν, στρατιωτικῶν μονάδων τοῦ τόπου τῆς ἐξορίας τῶν μαρτύρων κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν κλπ. κλπ.

Οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται τῆς «Νέας Ἐποχῆς» παρακαλοῦνται νὰ προέλθουν εἰς τὴν πλέον εὐρείαν διάδοσιν τῆς παρ' ἡμῶν ἐκδόσεως τῆς «Μαύρης Βίβλου» ἵνα γείνη γνωστὴ αὕτη εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν.

Τὰ χειρόγραφα τῶν ἐκθέσεων δέον νὰ ᾖναι εὐανάγνωστα καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς τοῦ χαρτοῦ.

Οὐδεμίαν ἐκθεσὶν «παθόντος» θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἂν δὲν ᾖναι ὑπερῶς καὶ ἐν ὑπογράφῳ.

Τῶν τουφεκισθέντων ἢ θανόντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ἢ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἢ συνεπείᾳ τῶν διώξεων θανόντων ἢ «Νέα Ἐποχή» θὰ ᾖτο εὐ-τυχὴς ἂν θὰ ἐξησφάλιζε τὰς φωτογραφίας τῶν ἵνα κοσμήσουν τὴν «Μαύρην Βίβλον».

Αἱ ἐκθέσεις θὰ δημοσιευθοῦν ἐν τῇ «Μαύρῃ Βίβλῳ» κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν λή-ψεως.

Τύποις «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»
(Τμήμα Λινοτυπίας)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «ΟΙΝΟΒΟΤΡΥΣ»
Ἑταιρικὸν κεφάλαιον ὁλοκλήρως καταβεβλημένον Δρχ. 10.000.000.—
Ἀποθεματικὸν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 » 11.616.111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Εν Μύλοις (Ἀθηνῶν), Ἐλευσίνι, Καλάμαις, Θεσσαλονίκῃ, Ἀχαΐᾳ, Πάρῳ, Κίμῃ, Βελίκῃ, Γαστούνῃ, Βραχατιῳ, Δευκάδι, Σάμῳ, Ἀλιβερίῳ, Μαρκοπούλῳ (Ἀττικῆς).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἶνοι: Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκεῖς, Μοσχάτοι.

Οἰνόπνευμα Καθαρόν διὰ ποτοποιίαν καὶ μετουσιωμένον διὰ φω-τισμὸν καὶ θέρμανσιν.

Οἶνοι εἰς φιάλας: Ἐπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

Βερμούτ (ἐκ φυσικοῦ Μοσχάτου).

Ἀπόσταγμα οἴνου: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ παλαιῶν ἀποσταγμά-των οἴνου, παραγωγῆς τοῦ ἐν Μύλοις Ἀποσταγματοποιείου.

Κοινὰν ἀρίστης ποιότητος ἐκ παλαιοῦ ἀποστάγματος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δέχεται καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μὲ τοὺς κάτωθι τόκους ἀπληλαγμένους τελείως παντὸς φόρου.

Εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ

Διὰ τρεῖς μῆνας	Δι' ἑξ μῆνας	Δι' ἑν ἔτος καὶ πλέον
8 1/2%	8 1/2%	9%
Εἰς ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ἢ ΧΡΥΣΟΝ		
7 1/2%	7 1/2%	8%

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμβασιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 5 Μαρ-τίου 1926, αἱ παρὰ τῇ Ἑταιρίᾳ καταθέσεις εἶναι προνομιοῦχοι ἀπα-λασσομένης τῆς προσόδου τούτων ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη παντὸς φό-ρου δημοσίου, ἀπλοῦ ἢ συνθέτου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δημοτικοῦ ἢ τοπικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Αἱ καταθέσεις χρησιμοποιοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου, δυνάμει τῆς ἰδίας συμβάσεως, πρὸς παροχὴν λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς γεωρ-γοὺς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ", ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6—54

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :

"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77
Γραφεία φορτώσεων ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Τηλ. ἀριθ. 2—67

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) ανταποκρίνονται εἰς τοὺς αὐστηροτέρους ἐπιστήμους κανονισμοὺς τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν δι' ἔργα ἐκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Béton armé λιμενικά, πλακοποιία, ἐπιστρώσεις, ὑποστρώσεις ὁδῶν, κατασκευὴ πλίνθων (τούβλων) καὶ ὀγκολίθων (ἀγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέρωψ». Εἰδικὴ κονία, κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν ὕδραυλικῶν ἀμμοκονιασμάτων διὰ συνήθεις λιθοδομάς, ἢ πλινθοδομάς, ἀντικαθιστῶσα μὲ πλεῖστα ὅσα προτερήματα τὰ ἀμμοκονιάματα ἐξ ἀσβέστου.

Πολὺ ταχύτερα πῆξις. Ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα ἀντοχή, ὅθεν : Ταχύτης ἐκτελέσεως. Σημαντικὴ ἐλάττωσις τοῦ πάχους τῶν τοίχων, ἤτοι : Κέρδος εἰς χρήσιμον ὥρον καὶ οἰκονομία εἰς ἐργατικά καὶ ὄγκον λιθοδομῆς.

Συνιστᾶται ἰδιαίτερος δι' ἔργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ & ΚΟΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικά Λιπάσματα.—Εἰδικὰ σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διὰ πᾶσαν ἐν γένει καλλιέργειαν καὶ ἀπλᾶ (ἄζωτουχα, ὑπερφωσφορικά, καλλιοῦχα).

Ὁξέα.—Θεικόν, Νιτρικόν, Ὑδροχλωρικόν, Θεικὸς σίδηρος, Περοσπορίνη.

Εἶδη ὑελονογείου.—Υελοπίνακες κοινὸι (τζάμια) ἐπιτραπέζια εἶδη. Φιάλαι παντὸς εἶδους Δαμιζάναι κ.τ.λ.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ἰδιαίτερον τμήμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τὸ ὁποῖον παρέχει δωρεάν, προφορικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας, πᾶσαν πληροφορίαν δι' ὅλα τὰ γεωργικὰ ζητήματα καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων τῆς.